

'Απ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

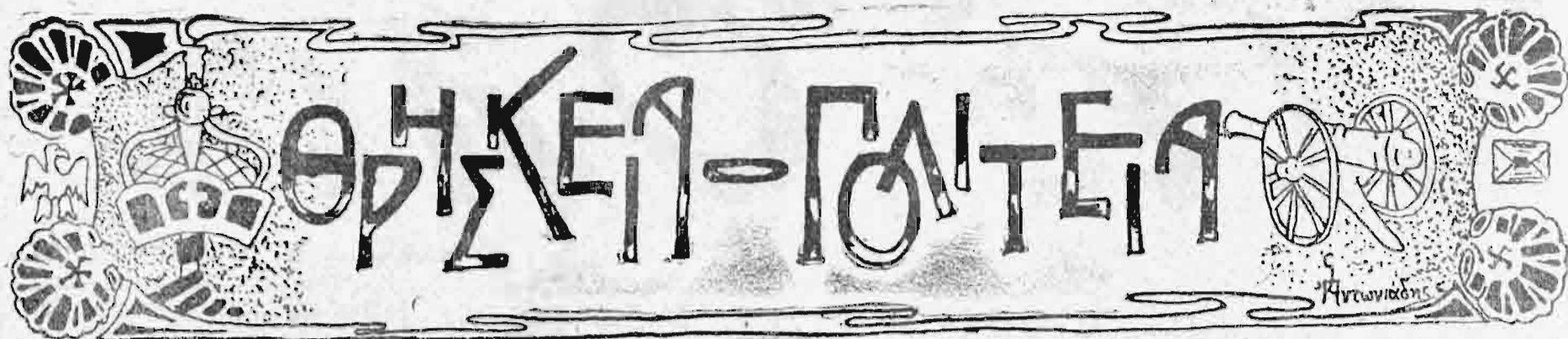
ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Ἡ κεντρικωτέρα ὁδὸς τῆς Πριστινῆς.

Βούλγαρος ἀρχισυμμορίτης, μετημφιεσμένος εἰς χότζαν, ἀρνεῖται νὰ δμολογήσῃ τὸ ὄνομά του καὶ καταδικάζεται εἰς ἀπαγχονισμόν.

Το ΚΛΕΘΚΟΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὴν στήλην αὐτὴν πολλάκις ἀνεπτύξαμεν τὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ὁ κλῆρος ἔχει πρὸς τὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἐτάχθη φρουρός, διδάσκαλος, ἐξαγνιστής. Καλὸν εἶναι, νομίζω, διὰ νὰ μὴ φαινόμεθα μεροληπτικοί, νὰ τονίσωμεν καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἡ κοινωνία ἔχει πρὸς τὸν κλῆρον. Δὲν ἐννοῶ, ὁμιλῶν σήμερον περὶ καθηκόντων, τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἔχομεν, ἀλλὰ τὰς ὕλικάς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀπὸ τὰς ἐνδείξεις τῆς στοργῆς, τὴν ὁποίαν διατηροῦμεν, καὶ ταύτας οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν ἀνώτερον κληρὸν μας, ἀλλὰ πρὸ πάντων πρὸς τὸν κατώτερον.

Πρέπει ἄρα γε νὰ τονίσωμεν ἐδῶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιβολῆς, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ κατώτερος κλῆρος παρὰ τῷ λαῷ; Ὡς εὐρισκόμενος εἰς ἐπαφὴν μὲ ἅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ μ' ὅλα τὰ ἄτομα, ὡς ἀποδεχόμενος τὰς ἐκμιστηρέσεις των καὶ ἀκούων τὰ βήσανά των, δύναται νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικώτατα, νὰ μορφώσῃ, νὰ στηρίξῃ, νὰ ἐξαγνίσῃ. Καὶ ταῦτα πάντα οὐ μόνον δι' ἐκείνων, τὰ ὅποια θὰ εἶπῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ὅλου αὐτοῦ βίου, διὰ τῆς ἀξιοπρεποῦς αὐτοῦ στάσεως, διὰ τοῦ παραδείγματος.

Ἄλλ' ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς ὁμολογοῦμεν σπουδαίαν ἐπίδρασιν καὶ μεγάλην δύναμιν παρὰ τῷ ἱερεῖ, ἀφίνομεν τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκατεύθυντον καὶ τὴν ἐξουδετεροῦμεν μάλιστα διὰ τῆς ἀκηδίας, μεθ' ἧς φερόμεθα πρὸς αὐτήν.

Ἡ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα εἶναι ἐπάγγελμα κερδοσκοπικὸν ἢ εἶναι κάποια ἐξουσία, ἢ ὁποία πρέπει νὰ διατελῇ ἀνωτέρα τῶν συμφεροντολογικῶν ὑπολογισμῶν καὶ διαβημάτων. Ἄν εἶναι τὸ πρῶτον, βλέπω πολὺ ἄδικον τὴν μορφήν, ἢ ὁποία ἐπιρρίπτεται κατὰ τοῦ ἱερέως, τοῦ προσπαθοῦντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐπιούσιον τῆς οἰκογενείας καὶ ἑαυτοῦ· ἂν ὅμως, ὅπως καὶ εἶναι, τὸ δεύτερον ἐπαληθεύῃ, τότε διατὶ δὲν ὑπεύδομεν νὰ χειραφετήσωμεν τὸν ἱερέα, νὰ τὸν καταστήσωμεν οικονομικῶς περισσότερον ἀνεξάρτητον, νὰ τῷ ἐξασφαλίσωμεν βίον περιωπῆς καὶ ἀξιοπρεπῆ, νὰ τὸν περιβάλλωμεν δι' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων εἰς τὸ ἀξίωμά του καὶ τὸ καθήκόν του φροντίδων; Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν αὐριανὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν βροντοφωνεῖ: «Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνίῳις ποτέ;»

Ἐφ' ὅσον καὶ ἡμεῖς ἀφίνομεν τὸν κληρὸν μας — τὸν κατώτερον — ἀπροστάτευτον καὶ μόνον του νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν ἐπιτηδείων, τοῦ κλέπτομεν ὥρας, τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ διαθέτῃ εἰς ἐξαγνιστὴν τῆς κοινωνίας, τοῦ ἐμπνέομεν τὸν ἀποτροπιασμόν, τὸν ἐξευτελίζομεν. Τὸν ἀδικοῦμεν δὲ φοβερά, ἐπιμένοντες παρ' αὐτοῦ πιστὴν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, τὰ ὅποια ἔχει πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μὲ μεγάλα, ὡς ἀνεμένετο, ἄλλως τε, γεγονότα ἤρχισεν ἡ ἑβδομάς αὕτη. Ἡ Κυβέρνησις, βλέπουσα ὅτι ἡ ὑπαρξίς τῆς Ἐνωτικῆς Βουλῆς, τῆς γνωστὸν πόθεν καὶ πῶς ἀπορρευσάσης κατὰ τὸ πλεῖστον, ἦτο ἐν κώλυμα εἰς τὰς ἐργασίας καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα ἐπεβάλλοντο ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πληροῦσα ἐθνικὸν πόθον, ἐζήτησεν ὅπως εὖρη νόμιμον βᾶσιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν. Ἡ βᾶσις αὕτη εὐρέθη καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Γερουσίας, κληθείσης εἰς μυστικὴν συνεδρίαν τὴν Κυριακὴν, τὴν Δευτέραν ἀνεγινώσκετο τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῆς διαλύσεως ἐνώπιον τῶν δύο Βουλῶν.

Ἡ διάλυσις ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον πλήγμα κατὰ τῶν προσδευτικῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον δηλώσει προηγουμένως, ὅτι τὰ πάντα θὰ μετήρχοντο ὅπως περισώσῃ τὸ προσφιλέ των παλλάδιον, τὴν ἐν ἁμαρτίαις γεννηθεῖσαν Βουλὴν. Καὶ δὲν ἐδίστασαν μάλιστα, ἐνῷ τὸ τηλεγράφημα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς Χαλῆλ βέην, δι' οὗ ἀνηγγέλλετο ἡ διάλυσις εὐρίσκετο εἰς τὸ θυλάκιόν του, νὰ συνεδριάσωσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ αὐτοί, οἱ μὴ ὄντες πλέον βουλευταί, νὰ δώσωσι ψῆφον μομφῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ τὴν θεωρήσωσιν ἔκπτωτον! Ἀλλὰ τὸ ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν χάτιον, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὴν ἐπομένην, ἔθετε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, δηλοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Στέμματος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ κηρύξωμεν σήμερον, ὅτι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἀποσόδησιν τῆς ἐσωτερικῆς κρίσεως ἐγένετο, ὑπάρχουσι δὲ πολλὰ ἐλπίδες ὅτι τελείως θ' ἀποσοδηθῇ πᾶς κίνδυνος ἐσωτερικός. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας ἀγγέλλονται πολλὰ τὰ ἀνησυχητικά, ἀλλὰ τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι μᾶλλον θλιβερά συνέχεια ἐκρύθμου καταστάσεως, παρὰ νεωτέρα ὑποτροπή. Εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν μετέχουσιν ἄνδρες περιωπῆς, ἄνδρες καὶ φρονήματος ὑψηλοῦ καὶ θελήσεως σιδηρᾶς, τὸ βαρὺ ἀνορθωτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον τοῖς ἔλαχεν, ὅλοι τοῦλάχιστον πιστεύομεν ὅτι θὰ φέρωσιν εἰς αἰσίον πέρας.

Πρώτη μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ δημοσίας τάξεως. Κατόπιν τῶν ὑπερφυσίων λόγων ἀντιπολιτευομένων τινῶν, πολλὰ εἶχον διαδοθῆ καὶ ἐκφοβίσει τοὺς κατοίκους. Ἐδέησε λοιπὸν νὰ κηρυχθῇ, δι' ὄρισμένον χρονικὸν διάστημα, ὁ στρατιωτικὸς νόμος, μὴ καταδυναστεύων τοὺς πολίτας, ἀλλ' ἐξασφαλίζων εἰς αὐτοὺς τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐπεξετάθη καὶ εἰς τινὰς νομούς, ἐνθα ἀντιδραστικαὶ τινες ἐνέργειαι ἐξεδηλώθησαν. Τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκροτήθησαν γενικῶς ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης, ἥτις τρέφει ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Δι' ἐγκυκλίων πρὸς ὅλους τοὺς ἐν τῇ κράτει νομάρχας καὶ διοικητὰς ἐπιβάλλεται ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν συνταγματικῶν διατάξεων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἀνεπηρέαστος ἐκλογή τῶν βουλευτῶν διὰ τὴν νέαν βουλευτικὴν περίοδον. Ἐκτὸς δὲ τούτων, πολλὰ διοικητικὰ μέτρα λαμβάνονται πρὸς πρόληψιν ἐπεμβάσεων καὶ παρανομιῶν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Δὲν εἶναι οὔτε τὰ κυνικά καύματα, τὰ ὅποια καταπολεμεῖ τόσον ὠραῖα ὁ ἄνεμος τοῦ Βοσπόρου καὶ κάποιος φίλος μου καλαμπουριστής, οὔτε ἡ λατέρνες καὶ τὰ ὄργανα, διὰ τὰ ὅποια προχθὲς ὁ Παῦλος Νιρβάνας ἐψάλλε τὸν ἀναβαλλόμενον.

Τὰ βασάνα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν διὰ τὴν πόλιν μας εἶναι πολὺ φροβερότερα, διότι κανὲν μέσον προστατευτικὸν δὲν ἀνεκαλύφθη ἀκόμη.

Σὲ παραφυλάττουν πανταχοῦ, ὑπονομεύουν τὴν ἡσυχίαν σου, θέτουν εἰς ἐπανάστασιν τὸ νευρικόν σου σύστημα, ἐξαντιλοῦν τὴν ὑπομονήν σου καὶ σὲ ρίπτουν τέλος ἀναίσθητον πτώμα, κουρασμένον καὶ ἀηδιασμένον ἀπὸ τὴν ζωὴν.

Σὲ ἐπιβάλλουν νὰ ἀλλάξης ὁρῆσεις, σὲ ἀναγκάζουν νὰ καταβροχθίζης ὅλα τὰ κύρια ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, ἀπὸ τῶν «Ταίμς» ἕως τῆς «Τανίν», νὰ μασῶς ὡς μασίχαν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν πολιτικῶν καὶ νὰ ἐρεύγῃσαι κρίσεις, ὑπολογισμούς, συνδυασμούς, γνωμοδοτήσεις.

Ἐχεις δὲν ἔχεις ὄρεξιν αὐτὸ εἶναι τελείως ἀδιάφορον πρᾶγμα.

Ἐπώθην προχθὲς κάπως πειὸ πρωινὸς ἀφ' ὅσον συνήθως σηκώνομαι· εἶχα ἓνα πονοκέφαλον δυνατὸν· μιὰ νάρκη εἶχε καταλάβει τὸ σῶμά μου καὶ θὰ ἔδιδε κάτι, ὅτι πολυτιμώτερον ἢμποροῦσα νὰ δώσω, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ μετεπηδοῦσα ἀπὸ τὸ σκοτισμένον Πέραν εἰς τὸ Davos τῆς Ἑλβετίας, 1600 μέτρα ἑπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ἄλλὰ δὲν ἠναγκάσθην νὰ δώσω τίποτε, διότι ἔμεινα καθηλωμένος εἰς τὴν θέσιν μου καὶ εἰς τὴν ἀγαπημένην μου γειτονειά, χωρὶς κίνδυνον νὰ μετακινήθῃ διόλου.

Οἱ ὠραῖοι καιροὶ τῶν θαυμάτων ἑτέραςαν ἀνεπιστρεπτεῖ, οἱ δὲ Ἕλληνες δημοσιογράφοι εἶναι οἱ μόνοι, οἱ ὅποιοι δὲν τοὺς ἐγνώρισαν, οὔτε θὰ τοὺς γνωρίσουν ποτέ.

Ἦτο ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ δώσω τὴν «Ἐντύπωσίν» μου, δεκαπέντε δηλαδὴ χειρόγραφα δι' ἓνα γεγονός, ἢ διὰ μιάν παρατήρησιν τῆς ἐβδομάδος. Ἐν τούτοις δὲν εἶχον τίποτε πρόχειρον ὡς θέμα· ἢ ἂν ἔγραφον κάτι, μόνον περὶ κεφαλοπόνου θὰ ἔγραφον. Αὐτὴ ἦτο ἡ actualité τῆς στιγμῆς ἐκείνης.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάτι θὰ εὔρω εἰς τὰς πρωινὰς ἐφημερίδας, τὰς ἠνοιξα. Ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν τυπογραφείων των, ἀπὸ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στιγμῶν μέχρι τῶν ἔξ, ὅλα τὰ εἶδη τῶν γραμμάτων τῆς σειρᾶς, τὰ κυρτά, τῆς Σοφίας, τὰ παχέα, τὰ ἡμιπαχέα, τὰ Δρουγουλίνου, τὰ κεφαλαῖα, τὰ μπατονέ, τὰ δίσκια, καὶ ὅλα ὅσα ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἐφεῦρε εἶχαν ριφθῆ εἰς τὰς μεγάλας σελίδας των διὰ νὰ συνθέσουν λέξεις, καθὼς: Ἡ διάλυσις, ἢ κρίσις, ἢ πολιτικὴ κατάστασις, τὸ ὑπουργεῖον, τὰ Ἀλβανικά, τί γράφουν οἱ ξένοι, τί λέγουν... Οὔτε ἐν φιλολογικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν γεγονότων, οὔτε ἐν ἀγγελτήριον γάμου ἢ θανάτου ὑπῆρχεν εἰς τὰς στήλας των, ὅλα, ὅλα τὰ ση-

μεῖα τῆς ἄλλης ζωῆς εἶχον ἐξορισθῆ διὰ νὰ χωρέσῃ ἡ πολιτικὴ κίνησις, ἢ δρᾶσις, ἢ ζύμωσις τῶν κομμάτων.

Ἐκλεισα τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐβγήκα.

— Ἐχω ἀκόμη μερικὰς ὥρας καιρόν, ἐσκέφθην, ἄς γυρίσω κομμάτι, ἴσως εὔρω τὸ θέμα μου εἰς τὸν δρόμον. Κάποιος φίλος θὰ μοῦ κάμῃ κανὲν παράπονον, θὰ μοῦ ἀποκαλήνῃ καμμίαν «κοινωνικὴν πληγὴν», ἢ θὰ μὲ παρακαλέσῃ «νὰ ρήξω κραυγὴν» κατὰ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν συμβαινόντων...

Καὶ ὄντως συναντῶ κάποιον.

— Τί καλὰ ποῦ σὲ συναντῶ! μοῦ λέγει μόλις μὲ εἶδε, σὺ θὰ εἶσαι καλὰ πληροφορημένος.

— Γιὰ ποιὸ πρᾶγμα;

— Μὰ γιὰ ποιὸ ἄλλο; διὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν...

— Ἄφες με, καὶ μένε, τοῦ λέγω, δὲν ξεύρω τίποτε, οὔτε θέλω νὰ μάθω.

— Ἔτσι εἰσθε, φίλε μου, σεῖς, μοῦ λέγει μὲ κάποιαν πικρίαν ὁ φίλος, τὰ νέα τὰ φυλάγετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ἀφήνετε ἡμᾶς ποῦ δὲν γνωρίζομεν πῶς νὰ μάθωμεν τὴν ἀλήθειαν· ν' ἀκοῦμε καὶ νὰ πιστεύομε ὅλας τὰς διαδόσεις.

Ἐλυπήθηκα τὸν καὶ μένον τὸν ἄνθρωπον, διότι ἐφαίνετο ὅτι ἐπίστευεν ὅτι μοῦ ἔλεγε καὶ ἤρχισα νὰ τοῦ λέγω ὅσα πολιτικὰ ἐνόμισα ὅτι εἴξευρα.

Τοῦ εἶπα περὶ Μπάλφουρ, περὶ Σαλισβουρύ, περὶ τοῦ κόμητος Παλαβιταίνη, περὶ τῶν λόγων τοῦ Γουλοχόφσκη εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, περὶ τῆς ἱερᾶς συμμαχίας καὶ τῶν σχεδίων τῆς ὁ δυστυχῆς ἄνθρωπος τὰ ἤκουε θρησκευτικῶς, τὰ κατέπινεν ὡς εἰδήσεις τελευταίας ὥρας καὶ ὅταν ἐτελείωσα, μὲ ἀφῆκε βιαστικῶς διὰ νὰ εἰπῇ ἄλλοῦ ὅσα ἤκουσεν ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς.

— Ἐσώθην ἀπὸ τὴν ἐφοδον, ἐσκέφθην, καὶ διὰ νὰ θεραπεύσω τὴν κεφαλαλγίαν μου ἐμβήκα εἰς ἓνα γαλακτοπωλεῖον καὶ παρήγγειλα γάλα.

Τὸ λευκὸν ποτὸν ἐφθασεν, ἀλλὰ τὸ γκαρσονὶ δὲν ξεκολλοῦσε ἀπὸ τὸ τραπέζι.

— Τί θέλεις; τοῦ λέγω. Ἐγὼ δὲν θέλω τίποτε... τὸ γάλα θὰ τὸ πιῶ σέτο.

— Ὅχι, δὲν πρόκειται δι' αὐτό... ἀλλὰ...

— Ἄλλὰ γιατί;

— Ὁ κύριος, νομίζω, ποῦ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Συνδέσμου... ἢ Κυβέρνησις...

— Νομίζω, εἶπα μὲ ἀπότομον τρόπον, ὅτι φθάνει ποῦ νοθεύετε τὸ γάλα μὲ νερὸ καὶ μὲ κόλλα, μὴ τοῦ ρίχνετε καὶ πολιτικολογίαν, γιατί τότε κάνει μικρόβια, φέρνει τὴν χολέρα.

Τὸ γκαρσονὶ ἔφυγε δυσαρεστημένο, ἔκαμε ἓνα μορφασμὸν, ποῦ ἔλεγε:

— Καλὲ κύταξε ἀγριάνθρωπος!

Φθάνω εἰς τὸ γραφεῖόν μου· μ' ἐπερίμεναν μερικὰ γράμματα. Τὰ ἠνοιξα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάποια ἐπαρχιακὴ ἀκτίς θὰ μὲ φωτίσῃ. Ἡ ἀλληλογραφία ὁμοῦς ἦτο τυπικὴ, ὑπηρεσιακὴ, μονότονος, χωρὶς νὰ λείπουν καὶ τὰ ὑστερόγραφα, μὲ τὰ ὅποια μοῦ ἐζητοῦντο πληροφορίες περὶ τῶν πολιτικῶν.

Ἀπέμεινον τὰς ἐπιστολάς ἀπὸ τὸ γρα-

φεῖόν μου καὶ ἐβύθισα τὴν κεφαλὴν μου εἰς τὰς χεῖράς μου.

— Μπᾶ, σᾶς βλέπω στενοχωρημένον, ἀκούω νὰ μοῦ λέγῃ μία φωνή.

Ἦτο ὁ ἀρχιεργάτης, ὁ ὁποῖος ἦλθε διὰ νὰ πάρῃ ὕλην.

— Ἐχεις δίκαιο, καὶ μένε, εἶμαι ἀρκετὰ ἓνα γραμμάτιον μᾶς ἔμεινεν ἀνεῖσπρακτο καὶ κάποιος ἀντιπρόσωπος...

— Μπᾶ, γι' αὐτὸ στενοχωρεῖσθε; ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις, αἱ διαδόσεις, αἱ ἐνέργειαι τοῦ κομιτάτου...

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπῆντων.

— Ἀλήθεια, τί φρονεῖτε σεῖς γιὰ ὅλα αὐτὰ, ἔχει δίκαιον ἡ Κυβέρνησις; δὲν θὰ ἦτο καλλίτερα...

— Ἄδικα ἦλθες, τοῦ ἀπαντῶ, ἐνῶ ἔσηκον νόμην καὶ ἔβαζα τὸ καπέλλο μου, δὲν ἔγραφα τίποτε, στοιχειοθέτησε ὅτι ἄλλο ἔχεις.

Καὶ ἔφυγα.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἤμην ξαπλωμένος σ' ἓνα βαποράκι τοῦ Βοσπόρου. Ὁ θαλασσινὸς ἀἴρ καὶ τὸ ταξίδι θὰ μὲ σώσουν ἀπὸ τὴν πολιτικολογίαν, ἐσκέφθην καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν ἀνέπνεον.

Εἶχον, ἄλλωστε, λόγους νὰ ἐλπίζω ἀντίκρου μου ἐκάθητο ὄμιλος νεανίδων χαροποιῶς καὶ φλύαρος. Ἀπὸ τὰ ροδοκόκκινα χεῖλάκια των μόνον σκανδαλάκια κοινωνικὰ εἰμποροῦσαν νὰ βγοῦν.

— Δὲν συμφωνοῦσαν, ἔλεγεν ἡ μία, τὸ ἤκουσα ποῦ τὸ ἔλεγεν ὁ μπαμπᾶς..., ὅλο κανγαδες.

— Καὶ τί ἔγεινε λοιπὸν;...

— Μπᾶ, δὲν τὸ ξεύρεις; διελύθη...

— Θὰ ὀμιλοῦν γιὰ κάποιον γάμο, ἐσκέφθην.

— Ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἦτο τῆς γνώμης αὐτῆς.

Ἐπάγωσα. Καὶ ἐδῶ πολιτικολογία μὲ κατεδίωκε καὶ μ' ἐπλήγωσε τόσον ὑπουλα.

Ἄν ἤμην γενναῖος θὰ ἐρριπτόμην εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ περιέμενα νὰ φθάσω εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ ἐπέστρεψα.

Εἶχα σκοπὸν νὰ κλεισθῶ εἰς τὸ δωμάτιόν μου, νὰ μὴ ἀκούσω τίποτε, νὰ μὴ ὀμιλήσω εἰς κανένα.

Ὅταν ἐφθασα εἰς τὴν γειτονιά μου, ὁ μπακαλῆς τῆς γωνίας μὲ φωνάζει.

— Ἀσχημὴ ὥρα ἐδιᾶλεξε διὰ νὰ μοῦ ἐνθυμήσῃ τὸ χρέος μου, ἐσκέφθην καὶ ἐπλησίασα.

— Ἐχω ἓνα θαυμασιὸν δούζικο, μοῦ λέγει, πίνετε κανένα ποτηράκι;

Δὲν ἠρηνήθη· ἀλλ' ἐνῶ ὁ μικρὸς ἠτοίμαζε τὸ ποτὸν μου, ὁ κύριός του μοῦ λέγει δειλᾶ-δειλά:

— Ὅστε λοιπὸν διελύθη; τί φρονεῖτε ὅτι θὰ γίνῃ τώρα;...

Ἐφυγα ὡς ὁ Ὀρέστης καταδιωκόμενος ἀπὸ τὰς Ἑρρινῶς. Ὁ πυρετός μου εἶχε κορυφωθῆ, ὁ πονοκέφαλος μοῦ ἔδονοῦσε τὸ κρανίον. Ἐξηπλώθη βαρῦθυμος, ἐπαναλαμβάνων ὡς παρῳδιαν.

— Ποιὸς θὰ μᾶς σώσῃ τέλος ἀπὸ τοὺς πολιτικολόγους καὶ ἀπὸ τὴν μανίαν των;

Θ. Κ. Ν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Προφυλάξεις καὶ διαίτα κατὰ τοὺς μεγάλους καύσωνας.

Ἐκάστη ἐποχὴ ἀπαιτεῖ καὶ μίαν ἰδιαιτέραν διαίταν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑποβαλλώμεθα. Πρὸ πάντων αἱ ἐποχαὶ τῶν ἄκρων θερμοκρασιῶν, δηλαδὴ ὁ χειμὼν καὶ τὸ θέρος, ἀπαιτοῦσιν ἰδιαιτέρας προφυλάξεις εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμόν. Σήμερον, νομίζω, ὅτι μᾶς ἐνδιαφέρουν αἱ προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ἡ Ἐπιστὴμὴ ὑποδεικνύει διὰ τὸ θέρος· θὰ τὰς συνορίσωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Ἀπ' Ὀλα».

Ἡ ἰσορροπία.

Ὅταν τὸ θερμομέτρον ἀρχίζῃ ν' ἀναβαίνειν συνεπείᾳ τῶν θερινῶν καύσωνων, τότε ὁ ἀνθρώπινος ὄργανισμὸς αἰσθάνεται ὅτι ἡ ἰσορροπία, ἢ ὑφισταμένη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος, προσβάλλεται καὶ καταστρέφεται πολλάκις, ὥστε ἐπισυμβαίνουν συμφορήσεις ἀρχετὰ χαρακτηριστικά.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι ἐν εἶδος θερμοκοιμῆτος μηχανήματος. Ἡ γενικὴ του θερμοκρασία, τὴν ὁποίαν εἶναι πολὺ δύσκολον καὶ πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ μεταβάλῃ τις τεχνικῶς καὶ κατὰ ποσοστὸν τοῦ βαθμοῦ, ὑφίεται εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ ὑγιῶς ἀνθρώπου, μετρούμενη ὑπὸ μάλῃς δι' ἀκριβοῦς θερμομέτρου, εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 37° καὶ 50. Ἡ θερμοκρασία τοῦ στόματος εἶναι 37 βαθμῶν μόνον. Οἱ δὲ ἰατροὶ Beequerel καὶ Brechet διὰ θερμοηλεκτρικοῦ μηχανήματος εἴρον ὅτι ἡ μέση ἐσωτερικὴ θερμοκρασία τῶν μυῶν εἶναι 36° καὶ 75.

Πότε τὸ σῶμα ὑποφέρει.

Εἶναι λοιπὸν πρόδηλον, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ὅταν βυθισθῇ εἰς ἀτμόσφαιραν 37 βαθμῶν, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον μετ' αὐτῆς θερμο-

Τί εἴμεθα;

Πόθεν ἐρχόμεθα;

Ποῦ μεταβαίνομεν;

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἀπαντᾷ σαφῶς τὸ νέον ἔργον:

ΔΙΑΤΙ Η ΖΩΗ;

Συγγραφεὺς τοῦ ὁ Γάλλος φιλόσοφος Léon Denys. Μεταφραστὴς ὁ Μ. Σωφρονιάδης.

Τιμᾶται 3 Γροσίαν.

Ζητήσατέ το ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἀπ' Ὀλα», ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα, ἀπὸ τοὺς ἐπιμεριδοπώλας.

κὰς ἀνταλλαγῆς. Αἰσθάνεται τότε κάποιαν καχεξίαν. Τὸ σῶμα παλαίει ὅσον δύναται διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς κυκλοφορίας, διὰ τῆς ἀναπνοῆς, διὰ τοῦ ἰδρώτος. Ἐν τούτοις ἡ ἐργασία αὕτη πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας δὲν γίνεται γαληνιαῶς.

Τότε δὲ τί συμβαίνει; Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἐσφαλμένης ἰδέας ὁ ἀνθρώπος ζητεῖ ποτὰ ψυχρὰ καὶ καταπίνει μεγάλας ποσότητας ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἐσφαλμένη ἰδέα αὕτη ὄχι μόνον δὲν συντελεῖ εἰς ἀνακούφισιν τοῦ ὄργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον τὸν ἐκθέτει εἰς κινδύνους, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔχομεν καθῆκον νὰ προφυλαττώμεθα.

Συνέπεια τῆς πολυποσίας κατὰ τὸ θέρος εἶναι αἱ διάφοροι συμφορήσεις καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐξατμίσεως ἐπερχομένη κόπωση, ἣτις ἀφίνει τὸ σῶμα εἰς κατάστασιν τελείας ἐξαντλήσεως.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἰδέας ταύτης.

Πρέπει νὰ τὸ διακηρύξωμεν καθαρὰ καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι τὰ ψυχρὰ ποτὰ καὶ ὁ πάγος δὲν δροσίζουσι. Τοῦναντίον μάλιστα αἱ μεγάλα ποσότητες τῶν καταπινομένων ὑγρῶν ὑπερβαρύνουσι τὸν στόμαχον, ἐξασθενίζουσι τὰς τροφὰς, αἱ ὁποῖαι φθάνουσιν εἰς αὐτόν, κουράζουσι τοὺς νεφροὺς καὶ τὴν κύστιν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα.

Δὲν εἴμεθα ἐχθροὶ τῆς ἰδρώσεως. Αὕτη ἀποτελεῖ ἐν πλύσιμον τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, τοῦθ' ὅπερ εἶναι πολὺτιμον πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιβλαβῶν οὐσιῶν, ὡς τοῦ οὐρικοῦ ὀξεῖος καὶ ἄλλων. Ἄλλ' ἡ ἰδρωσις αὕτη ἢ εὐεργετικὴ δὲν πρέπει νὰ προκαλῆται ἀφθονος διὰ τῆς ἀπορροφήσεως μεγάλων ποσοτήτων ὑγρῶν ποτῶν. Μᾶλλον πρέπει νὰ τὴν προκαλῶμεν διὰ τῆς θερμότητος, κάμνοντες μετρίαν τινὰ ἀσκήσιν καὶ φροντίζοντες πάντοτε ν' ἀλλάσσωμεν ἐσώρρουχα, διὰ ν' ἀποφεύγωμεν τὰς ψύξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπακολουθοῦσιν ἐκάστην ἐξάμισιν.

Τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ.

Τὰ οἶνοπνευματώδη ποτὰ ὑφ' ὅλας αὐτῶν τὰς μορφὰς εἶναι βλαβερὰ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων καύσωνων, καίτοι πινόμενα ψυχρὰ καὶ παγωμένα. Πρέπει νὰ τ' ἀποφεύγωμεν ἐπιμελῶς, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ποτὰ ταῦτα δὲν δροσίζουσιν, ὡς φρονοῦμεν, τόσον τοὺς διψῶντας, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὡς ἐκ τῆς ὀργανικῆς διαστολῆς τοῦ ἀλκοόλ, οἱ ἀτμοὶ του, ἀνερχόμενοι εἰς τὸν ἐγκέφαλον, προκαλοῦσι μέθην ἀπεχθῆ, προώσεις ἐπικινδύνους καὶ πράξεις εὐήθεις, αἵτινες δὲν συνιστῶσι πολὺ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θεληματικῶς δηλητηριάζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Κανόνες ὑγιεινῆς.

Καλὸν εἶναι νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι πρῶτον πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν ἐπιμελῶς ὅπως ἐκτιθέμεθα εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τῆς ἡλιακῆς θερμότητος, ἣτις πολλάκις φέρει ἡλιάσεις οὐχὶ σπανίως κεραυνοβόλους. Ἐπίσης εἶναι καλὸν νὰ μὴ ἐξέροχηταί τις τὰς ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ θερμοκρασία εἶναι πολὺ ὑψηλὴ, ὡς καὶ νὰ μὴ ταξιδεύῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁμως συμβῇ ἀνάγκη, πρέπει νὰ προφυλάττωμεν τὴν κεφαλὴν μετὰ πλατύγυρα ψάθινα καπέλλα. Ἀκόμη συνιστῶ τὸ ἀλεξήλιον, ὅσον δήποτε καὶ ἀν εἶναι διὰ τοὺς ἀνδρας τοῦτο ἀπεχθές.

Τὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφρά, ἄχρσα καὶ εὐρύχωρα. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ὁ ἀὴρ κυκλοφορῇ περὶ τὸ σῶμα.

Αἱ συγκεντρώσεις πρέπει ν' ἀποφεύγονται. Ἡ ἀνάπαυσις ἐπιβάλλεται κατὰ τὰς θερινὰς ἡμέρας, ἐπίσης ἡ ἀποχὴ ἀπὸ πᾶσαν σοβαρὰν ἐργασίαν.

Τί νὰ τρώγωμεν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφήν, πρέπει αὕτη νὰ εἶναι ἀφθονος καὶ ν' ἀποτελεῖται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀπὸ γαλακτερὰ καὶ φυτικὰς οὐσίας. Συνιστῶνται ὄριμοι καρποὶ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐψημένοι. Ὅ,τι δύναται νὰ ὑποστῇ ζύμωσιν καὶ δημιουργίῃ τοξίνης ὅταν ἀποσυντεθῇ, ὡς κρέατα, κονσέρβαι καὶ τὰ παρόμοια, πρέπει ν' ἀποφεύγονται. Ἄς πίνωμεν, ἅμα διψῶμεν, ὕδωρ ἀπεσταγμένον.

Τὰ μπάνια καὶ τὰ ντους εἶναι ἐξαιρετὰ διὰ τὴν ἐποχὴν. Μὴν ἀποφεύγετε τὸν ἀναπεπταμένον ἀέρα καὶ νὰ καλύπτεσθε τὴν νύκτα ἐλαφρότατα.

ΕΥΔΩΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

Ὁ οἶκος ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ

(342, Μεγάλῃ Ὁδῷ τοῦ Πέραν, 342)

μεταρρυθμίσας τὸ ἐργαστάσιόν του,
εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας
γυναικείων φορεμάτων
εἰς ὅλας τὰς τιμὰς.

Τμῆμα φορεμάτων ἐτοιμῶν ὡς:
Costumes tailleurs, Blouses,
Manteaux, Robes de chambre κτλ.

Καθημεριναὶ ἀφίξεις
τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν τῆς ἐποχῆς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχ. από σελ. 1481 και τέλ.)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΙΒΡΑΧΗΜ (1640—1648)

Εἰς τῶν ὁμοτέρων καὶ ὀρμητικωτέρων σουλτάνων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπειδὴ ἦτο καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἐπιζῶν ἀπόγονος τοῦ Ὀσμάν, διέφυγε μὲν τὸν θάνατον, ἀλλ’ ἐζήτησεν ἐν ἀπολύτῳ περιορισμῷ καθ’ ὄλην τὴν δεκαετῆ τοῦ ἀδελφοῦ του βασιλείαν. Τὸν φύσει ἄγριον καὶ ἀτίθασσον χαρακτήρα του διέφθειρεν ἔτι μᾶλλον ἢ ἠθικὴ ἀποχαύνωσις, εἰς ἣν, μόλις βασιλεύσαντα, ἔρριψεν αὐτὸν ἡ φιλόδοξος μήτηρ του Μάχ-πεϊκέρ, ἥτις, βαρέως φέρουσα τὴν σιδηρᾶν θέλησιν καὶ τὴν ὀρμητικὴν ἀποφασιστικότητά του ἀποδιώσαν-

τος υἱοῦ τῆς Μουράτ τοῦ Δ’, ἐσκέφθη ὅτι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν Ἰβραχίμ ἀνίκανον, ἦτο νὰ ρίψῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀσέλγησαν, προσφέρουσα αὐτῷ καθ’ ἑβδομάδα νέαν παλλακίδα.

Ἐν τούτοις ὁ Ἰβραχίμ ἀνέλαβε πολλὰς ἐκστρατείας: καὶ ὁσάκις μὲν ἐπετύγγανεν, ἐφέρετο σκληρότατα πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας κατέκτα· ὁσάκις δὲ ἀπετύγγανε, διέτασσε τὴν γενικὴν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει χριστιανῶν σφαγῆν, τὴν ὁποίαν μόλις κατάρθρωον νὰ πράξωσιν οἱ φρονιμώτεροι ἐκ τῶν ὑπουργῶν του, πίπτοντες πολλὰκις αὐτοὶ θύματα τῆς ὀργῆς τοῦ σουλτάνου. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὁμοθρήσκους του δὲν ἐφέρετο καλλίτερον, δημεύων τὰς περιουσίας αὐτῶν καὶ διανέμων αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοουμένους του. Εἰς τοσοῦτον μάλιστα σημεῖον φρενίτιδος εἶχε φθάσει τελευταίως, ὥστε, ἐπειδὴ εἶχε δυσαρρεσκείας

τινάς κατὰ τοῦ Γενιτσαρικοῦ τάγματος, ἀπεφάσισε, τῇ 6 Αὐγούστου 1648, ἀνήμερα τῶν γάμων τῆς θυγατρὸς του Μπιμπή-σουλτάνας μετὰ τοῦ Μ. βεζύρου Ἀχμέτ πασᾶ, ν’ ἀποκεφαλίσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμποσίου δλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Γενιτσάρων.

Τοῦτο ὅμως, γνωσθέν, ἐξήγγειρε φρικτῶδη στάσιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε, μετὰ δύο ἡμέρας, τῇ 8 Αὐγούστου, ἡ καθάρσις τοῦ Ἰβραχίμ καὶ ἡ φυλάκισις του εἰς τὸν οἰκτρὸν τὴν ὄψιν Κούδ-χανὲν τοῦ μεγάλου σαραγίου καὶ ἡ ἀνακήρυξις τοῦ ἑπταετοῦς υἱοῦ του Μεχμέτ τοῦ Δ’. Ἐπειδὴ δὲ τὴν κηδεμονίαν τοῦ νέου σουλτάνου ἀνέλαβε καὶ πάλιν ἡ μάμητ του Μάχ-πεϊκέρ, νέα στάσις ἐξεγείρεται μετὰ δύο ἡμέρας ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰβραχίμ. Ἀλλ’ ὁ σεῖχουλισλάμης Ἀδδουρραχμάν, ὅστις εἶχε σπουδαίους δυσαρρεσκείας λόγους κατὰ τοῦ ἐκπτώτου σουλτάνου, διότι τὴν μονογενῆ καὶ ὠραιστάτην θυγατέρα του εἶχε παραλάβει διὰ τῆς βίας καὶ ἀνευ τῆς θελήσεώς της εἰς τὸ χαρέμιόν του, καὶ ὁ νέος Μ. βεζύρης Σοφὴ Μεχμέτ πασᾶς, παραλαβόντες τὸν δῆμιον, ἦλθον εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Ἰβραχίμ καὶ ἐκεῖ ἐστραγγάλισαν αὐτὸν, τῇ 18 Αὐγούστου 1648.

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Ο Δ΄ (1648—1687)

Ἡ τεσσαρακονταετὴς περίου βασιλεία τοῦ Μεχμέτ Δ’ δύνανται νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς μεγάλας περιόδους, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι σπουδαίους σταθμοὺς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Αἱ τρεῖς αὗται περίοδοι εἶναι:

1ον) Ἡ ὀκταετής, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός του, περίοδος τῆς ἀναρχίας, μέχρι τοῦ 1656, ὅτε ἀνήλθεν εἰς τὸ βεζυρικὸν ἀξίωμα ὁ περίπυστος τῆς διασήμευ βεζυρικῆς οἰκογενείας τῶν Κιοπρουλήδων, ἡγέτης Μεχμέτ πασᾶς.

2ον) Ἡ εἰκοσαετής περίοδος τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ γοήτρου, ἀναστη-

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΟΣΜΑΝΙΕ» ΠΑΥΛΟΥ Ε. ΠΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΝΕΟΧΩΡΙῶ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

Νέον φαρμακεῖον ἰδρύθη εἰς τὸ Νεοχώριον τοῦ Βοσπόρου ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγ. Νικολάου, ἀρ. 228, ἐναντι τοῦ σταθμοῦ τῆς χωροφυλακῆς. Εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦτο θὰ εὐρυσκωσιν οἱ βουλόμενοι φάρμακα νοπότατα, πρωτίστης ποιότητος, ἀφθονίαν διαφόρων ἀπεσπασίτη, ἐν δὲ τῇ ἐκτελέσει τῶν παραγγελιῶν τῶν εὐλιχρίνων. εἰσυνειδησίαν καὶ μετριάς τιμᾶς. Διάφοροι ἰατροὶ καθ’ ὠρισμένας ὥρας θὰ ἐξετάζωσι τοὺς ἀσθενεῖς, θὰ προσφέρωσι δὲ τὰς συμβουλὰς τῶν δωρεᾶν εἰς τοὺς ἀπόρους.

λώσεως ὀφειλομένης εἰς τὴν διαδοχικὴν βεζυρειαν τῶν δύο πρώτων Κιοπρουλήδων, τοῦ Μεχμέτ πασᾶ (1656—1661) καὶ τοῦ υἱοῦ του Κιοπρουλή-ζαδὲ-Φαζλή-Ἀχμέτ-πασᾶ (1661—1676): Ἡ Δῆμιος καὶ ἡ Τένεδος ἀνεκτῆθησαν (1660) ὀριστικῶς ἀπὸ τῶν Βενετῶν· τὸ σπουδαῖον τοῦ Πετερβαρδεῖνου φρούριον κατελήφθη (1661) ἀπὸ τῶν Αὐστριακῶν· τὸ φρούριον τῶν Χανίων, τελευταῖον ὑπόλειμμα βενετικῆς κατοχῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐκυριεύθη, (1669) μετὰ τριῶν ἐτῶν πολιορκίας· ὁ κατὰ τῆς Πολωνίας πόλεμος (1672) ἐπέφερε τὴν οἰκτρὰν ἐκείνην διὰ τοὺς Πολωνοὺς συνθήκην τοῦ Μπουσκᾶκ.

3ον) Ἡ δεκαετὴς περίοδος τῆς ἐσχάτης παρακμῆς, ἣν ἐπήνεγκεν ἡ τελευταία, ἀλλ

οἰκτρὰ ἐκείνη ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Βιέννης ἦτα (12 Σεπτεμβρίου 1683), συνέπειαι δὲ τῆς ὁποίας ἦτο ἡ κάθοδος τῶν Βενετῶν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν (1687), ἡ ἐπανάστασις τῶν Γενιτσάρων, ἡ καθάρσις καὶ ἡ φυλάκισις τοῦ σουλτάν Μεχμέτ (8 Νοεμβρίου 1687), εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν¹⁾ καὶ ἡ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρησις τοῦ κατὰ τρεῖς μόνον μῆνας νεωτέρου ἑτεροθαλοῦς ἀδελφοῦ του Σουλεϊμάν τοῦ Β’.

(τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΔΗΜ. Μ. ΜΗΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ.

1) Μεχμέτ ὁ Δ’ ἀπέθανεν ἐγκάθειρτος καὶ ἐκ φυσικοῦ θανάτου μετὰ πάντε ἡτ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1692, καὶ ἐνάμιον περίου ἐτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν ἀδελφοῦ του, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Γενή-δζαμή τῆς Πόλεως, τὸ ὅσιον ὡς γνωρίζομεν (ἴδε σελ. τοῦ Ἁσ’ Όλα 1402), ἐθιμολογεῖται μὲν ἡ μάμητ του Μάχ-πεϊκέρ τῇ 1616, ἀπετελεύθη δὲ μόλις τῇ 1665 ὑπὸ τῆς μητρὸς του Ταρηνάν σουλτάνας, ἐξαμότηδος Πολωνῆς.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1467)

Ἦτο ὁ βαρῶνος Ἄστερ, ὅστις ὠδήγει τὴν ἀνεψιάν του, ἴσως μετὰ τῆς κριφῆς ἐλπίδος, νὰ ἀνταλλάξῃ μερικὰς λέξεις, ἔστω καὶ ἐν χυδαίον, χαίρετε, μετὰ τῆς θελκτικῆς κόρης, ἧς ἡ σκιά, παρηκολούθει ἤδη, ἀκαταπαύστως τὴν σκέψιν αὐτοῦ.

Ἡ παρουσία τοῦ κ. Λώρη κατέστρεψε τὸ χρυσοῦν του ὄνειρον, ἐν τούτοις δὲν ἦτο καὶ τοσοῦτον ἀφελῆς, ὥστε νὰ φανερώσῃ τὴν θλιψίν του. Δι' ὃ μὲ μεγάλην εὐθυμίαν ἀπηύθυνε τὸν λόγον πρὸς τὸν κηδεμόνα τῆς Μυρτώ.

— Ἐ, φίλε μου, τῷ εἶπε γελῶν, ποῖος νὰ μᾶς τὸ ἔλεγεν, ὅτι εἰς τὴν ἡλικίαν μας, μὲ μιὰ ὀκᾶ γένεια, θὰ ἐκάναμε τὴν παραμάννα;

— Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὰ μωρὰ μας, πρὸ πολλοῦ δὲν βυζάνουν, ὥστε καὶ τὰ γεροντοπαλλήκαρα ἠμποροῦν νὰ εὐχαριστηθοῦν εἰς τὴν περιποίησίν των, εἶπεν ὁ κ. Λώρης, μὲ τὸν αὐτὸν εὐθυμον τόνον.

— Ὅμιλεῖτε διὰ λογαριασμόν σας, φίλε μου, ἡ Σουζάνα εἶναι ἀκόμη παιδάκι· ἔως χθὲς ἐφοροῦσε κοντὰ φουστανάκια καὶ εἶχε μπουκλίτσες ταμαλλιά του. Ἀλλ' ἡ ἰδική σας ἡ Ἑλληνοπούλα, ἡ ὠραία ὡς θεά, εἶναι ἤδη μεγάλη δεσποινίς, περιβλεπτός. Ὁραῖον εὖρημα ἔκαμες, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν τὴν συνήντησες εἰς τὸν δρόμον σου. Θὰ ἔλθῃς εἰς τὴν λέσχην; Ὁ Χαμδὴ βέβης τὰ κόβει σήμερον ἔς ταῖς ἑκατὸ χιλιάδας.

— Ὅχι, θὰ ὑπάγω ἔς τὸ σπίτι.

— Δοιπὸν χαίρετε, καλὰ ὄνειρα, . . . τὸ ἀντικείμενον ὑπάρχει.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νέων τῆς Ἰτασίας θελητῶν, ἡ Μυρτὼ θὰ ἐλησμόνει ὀλοσχερῶς τὴν κ. Μοριῶ, ἐὰν ἡ νεαρά αὐτῆς φίλη δὲν τὴν ἀφύπνιζεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὴν μνήμην αὐτῆς. Πράγματι ἡ Σουζάνα εἶτε αὐθορμητῶς, εἶτε ὑπείκουσα εἰς διαταγὰς, δὲν τὴν ἄφινε νὰ κοιμηθῇ ἐν εὐτυχεῖ γαλήνῃ.

— Πρὸ καιροῦ δὲν μοι εἶπες οὐδὲν διὰ τὴν ὠραίαν φίλην τοῦ κηδεμόνου σου, τῇ ἔλεγεν ἐνίοτε, μὲ τὸν ἀφελέστερον τρόπον.

— Διότι δὲν παρουσιάζεται ποτὲ περίστασις νὰ σοὶ ὀμιλήσω, τῇ ἔλεγεν ἡ Μυρτὼ. Δὲν τὴν βλέπω οὐδέποτε!

— Δυστηρὸν τοῦτο διὰ σέ, διότι βεβαιοῦσιν ὅτι εἶναι λίαν ἀξιεράστος, καὶ θὰ σοὶ ἐφαίνετο μετ' αὐτῆς εὐαρεστοτέρα ἡ διαμονὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κηδεμόνου σου.

— Ὁ! δὲν ἔχω ἀνάγκην οὐδενός, ὅπως μοι εἶναι εὐάρεστος ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνου διαμονή.

Ἡ Σουζάνα δὲν ἐπέμενε, ἀλλ' ἦτο πρόδηλον ὅτι κατόπιν τῶν ὑπαινημῶν τούτων ἡ Μυρτὼ διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος προκαταλήψεως τινος, ἐξ ἧς δυσκόλως σὺν τῷ χρόνῳ θ' ἀπληθευροῦτο. Ἀλλ' ἡ ἀπιστία δὲν ἐνεφώλευεν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς. Συνηθάνετο ὅτι ἠγαπᾶτο, καὶ τοῦτο ἤρκει πρὸς εὐτυχίαν τῆς. Ἦτο ὁμως ἀναμνηρίστον διότι δὲν ἦτο βεβαία καὶ περὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἄλλου. Ἡ νοημοσύνη αὐτῆς ἀνεπτύχθη ἀπιστεῦτως προῶρως, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν, δι' ὧν διήλθε, καὶ οὐδαμῶς ἠπατάτο περὶ τοῦ ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ κ. Λώρη συνέβαινε. Ἐμάντευεν ὅτι προσκόμματα παρενετίθεντο μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐκεῖνου καὶ ἔλυπειτο διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἄρῃ αὐτὰ. Ἀλλ' ἔβλεπε καλῶς ὅτι δὲν τὴν ἠμποδίζον νὰ ἀγαπᾶται. Καὶ θὰ ἰκανοποιεῖτο ἐκ τούτου ἂν ἐκ τῆς φλογερᾶς καὶ δικαίας ἀγάπης τῆς δὲν ὑπέφερε διὰ πᾶσαν ἐκεῖνου θλιψίν.

Καὶ πράγματι αἱ θλίψεις δὲν ἐφείσθησαν τὸν κ. Λώρη. Ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ τοσοῦτον ἀξιολύπητος, διότι μὲ φύσιν νευρώδη, ὡς τὴν ἰδικήν του, ἡ ζωὴ αὐτῆ, τοῦ ἀτέρμονος πάθους, ἡ ἀδιάλειπτος πρὸς ἑαυτὸν πάλῃ τῷ ἐπροξένει συγκινήσεις, δι' ἃς δὲν ἦτο ἀξιολύπητος. Κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, καθ' ἃς ὠδήγει τὴν Μυρτὼ εἰς τὸ μέγαρόν του, ἡ ἀνήσυχος ψυχὴ του, ἐπλημμύρει χαρᾶς καὶ φόβου. Τὰ ἐπεθύμει ἀμφοτέρω καὶ τὰ ἔτρεμα

ταυτοχρόνως, προβλέπων ἀναπόφευκτον διαπάλην τῆς ὁσημέραι αὐξούσης δυνάστεως συμπαθείας καὶ τοῦ λογικοῦ του, ἀντιστρατευομένου εἰς ταύτην εἰσέτι.

Ἡ δὲ Μυρτὼ ἠδύνετο γενομένη τὴν χαρὰν τῆς θλίψεως, μὴ ὑποπτευομένη εἰσέτι τὸν κίνδυνον.

Μετεμορφοῦτο εἰς γυναῖκα, καὶ συνετελοῦντο ἐν ἑαυτῇ μεταβολαί, ἃς θὰ ἦτο δύσκολον νὰ μὴ διακρίνη τις. Τὸ παιδίον ἤρχισε νὰ ἐκλείπῃ τελείως. Συχνάκις περιέπιπτεν εἰς μακρὰν ρεμβώδη σιγὴν, καὶ ὅτε αἴφνης ἤνοιγε διὰ μιᾶς τοὺς μεγάλους αὐτῆς ὀφθαλμούς, μὲ τοὺς χρυσίζοντας σελαγισμούς των, τοὺς καλυπτομένους ὑπὸ τῶν εὐρέων βλεφάρων μὲ μακρὰς βλεφαρίδας, τὸ βαθὺ αὐτῆς βλέμμα, τὸ μεστὸν χαινότητος καὶ πυρός, τὸ προσηλούμενον ἐπὶ τοῦ κ. Λώρη, ἀπεκάλυπτεν εἰς αὐτὸν κάτι τι, ὅπερ λίαν προσφυῶς ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ «νέα ψυχικὴ κατάστασις».

Ὁ κ. Λώρης ἐμάντευε τὰ πάντα καὶ ἡ κυριώτερα μέρην τῆς αὐτῆς προσπαθῆναι νὰ προλάβῃ πᾶσαν συνάντησιν τῶν δύο γυναικῶν ἐν οἰκίᾳ, ἐν ἣ ὑπῆρχε θέσις μόνον διὰ τὴν μίαν, ὅτε αἴφνης συνέβη τι, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ τις καὶ ὅπως ἀπόροπτον, ὡς ἐπαναλαμβανόμενον συχνάκις.

Ὁ κ. Μοριῶ ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ, κατὰ τὴν συνήθειάν του, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν σύζυγόν του. Ἡ Ἑλίσα μετὰ βαρυθυμίας ὑπέμενε τὰς ἐξορίας ταύτας, τὰς ἐδέχετο ὁμως εὐπροσδέκτως, καὶ μὴ τολμῶσα νὰ παραπονεθῇ διὰ τὴν βραχυχρόνιον ταύτην αἰχμαλωσίαν, ἀναλογιζομένη τὴν ἐλευθερίαν, ἣν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀπῆλαυεν.

Ὁ κ. Λώρης εὗρισκεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτῆ ἐγένετο εἰς κατάλληλον στιγμήν, διότι εἶχεν ὑπὲρ ποτε ἀνάγκην ἡσυχίας. Ἐπεθύμει τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν μετὰ τῆς Μυρτῶς μόνωσιν, ἣν ἐγνώριζε καλῶς ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὗρῃ εἰς Παρισίους, ἐὰν δὲ καὶ ἡ κ. Μοριῶ ἔμενε ἐκεῖ, τὸ ταξιδιὸν του θὰ ἦτο προβληματικόν. Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐκείνη ἀνεχώρησεν, οὐδὲν τὸν ἠμποδίζε πλέον καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἠνοιγετο πρὸ αὐτοῦ.

— Πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἑλβετίαν; ἠρώτησε τὴν Μυρτὼ, τὴν ἰδίαν ἐσπέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν διακοπῶν.

— Πηγαίνο, ὅπου θὰ ὑπάγητε ἐσεῖς, ἀπήντησε μὲ μίαν φλογώδη χαρὰν. Ἡξεύρετε καλῶς ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς ἀκολουθήσω εἰς τὸ πέραν τοῦ κόσμου!

Ὅστις δὲν ἐταξίδευσε ποτε μὲ τὸν κ. Λώρη, δὲν γνωρίζει τὰ θέλητρα ἐνὸς ταξιδίου. Οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ ἐγνώριζε νὰ ὑπεκφεύγῃ πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνίαν. Γνωρίσας τὰ πάντα, εἰδείκνυεν εἰς τοὺς ἄλλους μόνον ὅσα ἠδύνατο νὰ διεγείρωσι τὴν προσοχὴν των. Ἀλλ' ὅτι ἐπεθύμει ἰδίως τὸ ἔτος τοῦτο, δὲν ἦτο μόνον νὰ ταξιδεύσῃ ἡ Μυρτὼ, ἀλλ' ἵνα ταξιδεύσῃ καὶ αὐτὸς περὶ τῆς καρδίας του. Διό, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ τοπεῖα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἰδῇ τις, διότι ὅλος ὁ κόσμος τὰ γνωρίζει, ἐζήτησε νὰ εὗρῃ μίαν ἐρημικὴν τοποθεσίαν, ἐν ἣ οὐδεὶς νὰ τοὺς ἀνησυχῆσῃ. Ὁδήγησε λοιπὸν τὴν Μυρτὼ ἐπὶ τῶν ὄροπεδίων τῶν Ἄλπεων, ἅτινα εἶναι μίαν θέσιν τοῦ ἡμισφαιρίου μας, ἐν ἣ εἶναι τις βέβαιος, ὅτι εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον τῶν ἀνθρώπων καὶ πλησιέστερον τοῦ οὐρανοῦ. Διῆγον ἐκεῖ τοσοῦτον καλῶς, ὥστε ἐλησμόνησαν ὀλοσχερῶς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, πεπλανημένοι εἰς εἶδος τι μεθυστικοῦ ἀλληλοθανασμοῦ ἐν μέσῳ τῶν ὠραιότερων θεαμάτων, ἅτινα ἡ φύσις δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπῆλαυσαν τὴν θεῖαν ἠδονὴν τῆς μονώσεως καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτοὺς τοιοῦτοι λόγοι ὅπως πλειότερον ἀλληλογαπῶνται.

(ἀκολουθεῖ)

M. ΜΑΡΚΟΥΙΤΣΗ

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΠΕΡΣΙΑΣ

Ἡ ΑΝΤΙΖΗΛΟΣ

B'.

Τὴν ἐπαύριον τὸ Χιαβάν Ἀλιμάς ἐφόρταζεν. Ὁ Μιρζά Χασάν Χάν, ὁ σεβάσιμος χατζής, ἐνυμφεύετο τὴν Χαλισά.

Ὡς εἰς πάντα πλούσιον περσικὸν γάμον, αἱ ἐορταὶ τριήμερον ἔχουσι διάρκειαν. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας προσεκλήθησαν οἱ μουσικοὶ. Ἀνά δύο, τρεῖς, πέντε, δέκα κατέλαβον τὰς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Χασάν ἀγούσας ὁδοῦς καὶ ἐπαίζον ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ συρφεύσαντος πλήθους.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν, κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐκομίσθη ἐν πομπῇ εἰς τὸν νυμφίον ἐκ μέρους τῆς νύμφης, ἐντὸς πολυτελῶν δοχείων, ἡ βαφὴ *χεννέ*, πρὸς κίτρινην χρῶσιν τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐφορτάθη ἡ τελετὴ τοῦ γάμου.

Ὁ Χασάν ὠδηγήθη εἰς τὸν λουτροῦνα, πολύτιμον περιβεβλημένος γαμήλιον στολήν, δῶρον τῆς μελλοσύμφου, μέσῳ πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας καὶ ὑπὸ τοῦς ἤχους ὄλων τῶν μουσικῶν ὁμίλων. Μεγαλοπρεπῆς, ἐπίσης, καὶ ἡ ἐκ τοῦ λουτροῦνος εἰς τὸ μέγαρον ἐπάνοδος.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλευθέραν εἰς τὸ μέγαρον εἰσοδὸν εἶχεν ὁ λαός, πρὸς τὸν ὁποῖον προσεφέροντο *σερπέτια* καὶ *σακχαρωτά*. Οἱ ἄνδρες ὠδηγοῦντο εἰς τὰ δώματα τοῦ *μπιροῦν* (ἀνδρωνίτου), αἱ γυναῖκες εἰς τὰ τοῦ *έντεροῦν* (γυναικωνίτου).

Ἀποσυρθεῖσα εἰς τὸ ἰδιαιτέρὸν τῆς δωμάτιον ἡ Κιοσέμ, ἤκουε τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς, τὸν θόρυβον τῆς ἐορτῆς, δι' ἧς ἐχαιρετιζέτο ἡ βασιλεῖα ἄλλης γυναικός, ἡ κατατρόποισις τῆς κυριαρχίας τῆς... Ἡ ἀγανάκτησις, τὸ μῖσος, ἡ ζηλεία ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν τῆς, εἰς βαθμὸν νὰ κλαύσῃ, νὰ ρήξῃ κραγιάς, νὰ θρυμματίσῃ τὰ περὶ ἑαυτὴν ἀντακείμενα... Ἄλλ' ὄχι! ὀφείλει νὰ ὑπομένῃ, νὰ καταστείλῃ τὴν λύσαν τῆς, μερικοῦ τῆς ἐκδικήσεως ἐπιστῆ ἡ στιγμή...

Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀντήχησαν οἱ κωδωνισμοὶ τῶν λευκῶν ἡμιόνων, φερόντων εἰς τὸ μέγαρον τὴν μελλόνυμφον καὶ τὴν πολυτελή αὐτῆς ἀκολουθίαν. Ἡ Χαλισά, λευκὸν φέρουσα *τατζέρ* (πέπλον) καὶ κάτοπτρον κρατοῦσα, κατήλθε τοῦ φορείου καὶ ὑποβασταζομένη ὑπὸ κορασιδῶν ὠδηγήθη πρὸς τὴν πύλην τοῦ κήπου.

Ὁ Χασάν, ἀντὶ νὰ ὑποδεχθῇ αὐτήν, ὡς ἔθος, ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ γυναικωνίτου καὶ ἐκεῖθεν ἐπεσκόπει τὴν πομπήν.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ Φαίμα ἔσπευσε παρὰ τῆς Κιοσέμ.

— Ἀρχόντισσα, τῇ εἶπεν, ἡ νέα σύζυγος τοῦ ἐφέντη μας ἐφθασε, πρέπει νὰ τὴν ὑποδεχθῆς.

Ἡ Κιοσέμ ἀνηγέρθη καὶ, ἤρεμος, ψυχρὰ ὡς ἀγαλμα, ἠκολούθησε τὴν Ἀρμενίδα.

Ἡ Χαλισά, λευχεύμων, μέσῳ τῶν ἄλλων γυναικῶν, αἰτίνες μέλανα ἔφερον πέπλον, ἐφαίνετο ὡς ἡλιακὴ ἀκτίς ἐντὸς πυκνοῦ φυλλώματος.

Ἡ Κιοσέμ προῦχώρησε πρὸς αὐτήν, ἐχαίρεται καὶ εἶπεν:

— Ὁ Ἄλλάχ νὰ σὲ προστατεύῃ πάντοτε, ἡ εὐτυχία νὰ σὲ συντροφεύῃ καθ' ὅλον σου τὸν νέον βίον.

Αἱ δύο σύζυγοι ὠδηγήθησαν εἰς τὸ γαμήλιον δωμάτιον καὶ ἐκάθησαν ἐπὶ διβανίου. Ἐκατέρωθεν δύο λυγροστάται πολύφωτοι, κεκοσμημένοι διὰ ταινιῶν. Πρὸ τοῦ διβανίου ἀπὸ μικροῦ πυραύνου ἀνέθρωςκε λευκὸς τῶν καιομένων μύρων καπνός.

Ὁ Χασάν, πλησιάζας, ἐπέθηκε τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ποδὸς τῆς νέας τοῦ συζύγου του, εἰς ἐνδειξιν τῆς δεσποτείας του, καὶ εἶπεν:

— Ὁ Ἄλλάχ μετὰ σοῦ!

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἔληξεν.

Ἡ Κιοσέμ ἀνηγέρθη, ὑπεκλίθη πρὸ τῶν νεογύμων καὶ ψυχρὰ, ἀγέρωχος, ἐξῆλθε τοῦ νυμφικοῦ δωματίου...

Γ'.

Ἡ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Χασάν εἰσοδος τῆς ὡραίας Χαλισά οὐσιωδῶς μετέβαλε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς συνηθειὰς αὐτοῦ. Δὲν ἦτο πλέον ὁ σοβαρὸς καὶ πρὸς τραχὺς σύζυγος τῆς Κιοσέμ. Νέα δι' αὐτὸν ἦρχυζε ζωὴ.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς νεαρᾶς νέας συζύγου του γοητευτικῶς διήρχετο ὡρας, ἐνῶ ἠδονπαθῶς ἐλκνίζετο ἐκ τῶν ἤχων τῶν *έντζε σὰς* τοῦ παρακειμένου δωματίου ἢ ἐκ τῶν ἠδονόλων ἄσματων τῆς ἀβραῦς γυναικός.

Οἱ μῆνες παρήργοντο καὶ ὁ Χασάν δὲν ἔπαυεν ἐντροφῶν παρὰ τῆ Χαλισά.

Καὶ ἐκείνη; Τῷ παρεῖχε μὲν πᾶσαν ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἠσθάνετο ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, ἢ δεκαπενταετίς αὐτῇ, ἐνδομύχως ν' ἀγαπήσῃ τὸν ἄνδρα ἐκείνον, τὸν παρήλικα, τὸν ἐπιτηδευόμενον τρόπους ἐφήβου, τὸν καταδυναστεύοντα μᾶλλον αὐτὴν διὰ τῶν φορτικῶν ἐρωτικῶν ἐκδηλώσεών του.

Καὶ ἐπῆλθε βαθμιαίως ἡ ἀπογοήτευσιν.

Δὲν παρετήρησε τοῦτο ὁ Χασάν. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ψυχικὴ κατάστασις τῆς νεαρᾶς γυναικός δὲν διέλαθε τὸ ἀκοίμητον ὄμμα τῆς ἀντιζήλου, τῆς Κιοσέμ.

Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ γάμου ἀδελφικὰ πρὸς αὐτὴν ἐξεδήλου αἰσθημάτων, ἐνδομύχως ἀποκρύπτουσα τὴν ζηλείαν, τὸ μῖσός τῆς. Ἐξεθείαζε τὴν καλλονὴν τῆς, συνέχαιρε τὸν Χασάν διὰ τὴν ἀριστην ἐκλογὴν του καὶ ἐν γένει προσεπάθει νὰ κατακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς νεάνιδος διὰ δώρων, διὰ πολλῶν περιποιήσεων. Καὶ τὸ κατώρθωσεν. Ἡ ἀθῶα Χαλισά ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα.

Τὰς ὥρας, τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ὑποκλέψῃ ἐκ τῶν περιπτύξεων τοῦ Χασάν, παρ' ἐκείνη διήρχετο, εὐχαριστῶς δεχομένη τὰς θωπείας τῆς, ἐτοίμη, ἐν δεδομένῃ εὐκαιρίᾳ, ν' ἀποκαλύψῃ τὰς εἰς τὰ ὑποκείμενα αὐτῆς χεῖλη ἀνερχομένης ἐκμυστηρέυσεως...

Δ'.

Αἱ δύο τοῦ Χασάν σύζυγοι εὐρίσκοντο εἰς τὸ κομμωτήριον τοῦ γυναικωνίτου, καλλωπιζόμεναι ὑπὸ θεραπεινίδων.

— Καὶ τώρα τὴν βαφὴν, εἶπεν ἡ Χαλισά εἰς τὴν θεραπεινίδα, ἧτις εἶχε θέσει τὴν τελευταίαν καρφίδα εἰς τὴν πλουσίαν αὐτῆς κόμη.

Ἡ Ἀρμενίς ἔλαβε τὴν ἐν Περσίᾳ γνωστὴν μελαίνην χρωστικὴν οὐσίαν καὶ διὰ χροστικῆς λεπτοῦ ἐχρωμάτισε τὰς βλεφαρίδας, κατὰ τὴν διὰ λευκῆς βαφῆς τὸ πρόσωπον καὶ δι' ἐρυθρᾶς τὰς παρειάς, τὰ χεῖλη, τὰ πτερύγια τῆς ρινός, τοὺς λοβούς τῶν ὠτων, ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῆς Κιοσέμ, ἧτις, τείνουσα κάτοπτρον, τῇ εἶπεν:

— Ἰδέ, ἀγαπητῆ μου, πόσον εἶσαι ὡραία... ὡραία, δι' ἐκείνον ποῦ ἀγαπᾷς...

Ἡ Χαλισά ἐστέναξε, τοῦθ' ἄπερ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς ἀντιζήλου.

— Ἐμπρός, εἶπε, καιρὸς διὰ τὴν Ἀγοράν οἱ ἵπποι ἔτοιμοι, ὁ Γιουσοῦφ περιμένει.

Θόλοι πλινθόκτιστοι, μεγάλα κατὰ διαστήματα, πρὸς φωτισμόν, ἔχοντες ὑαλοφράκτα ἀνοίγματα, καλύπτουσι τὴν κεντρικὴν Ἀγοράν τῆς Τεχεράνης.

Ἡ Ἀγορὰ αὕτη, γενικὸν πάντων καὶ πασῶν ἐντετυχημένων, εἶναι κατὰ μέτρον ποικίλου κόσμου τὴν πρῶτην καὶ τὴν μεταμεσημβριαν. Αἱ γυναῖκες κυκλοφοροῦσι καθ' ὁμάδας, ἀνὰ τρεῖς, τέσσαρες ἢ καὶ πλέον. ἄλλαι μὲν πεζῇ, ἄλλαι δὲ ἐφ' ἵππων καὶ ἡμιόνων, ἀκολουθοῦνται ὑπὸ τῶν εὐναύχων καὶ δούλων αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ ὄψους τῶν ἵππων τῶν αἱ δύο γυναῖκες δι' ἀδιαφόρου βλέμματος παρεκολούθουν τὴν περὶ αὐτὰς κίνησιν.

Διασχίσασαι τὴν ὁδὸν τῆς Ἀγορᾶς τῶν τατήτων, κατὰ τὴν Ἀγοράν τῶν ἀρωμάτων καὶ τοῦ διασημοῦ καπνοῦ τοῦ Σιράζ, εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην Ἀγοράν τῶν ὑφασμάτων.

— Χαλισά, εἶπεν ἡ Κιοσέμ, κλίνας πρὸς τὴν συνοδὸν τῆς, εἰς τοῦ Ἀδελσάν εὐρίσκοντα τὰ ὡραιότερα ὑφάσματα, ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω... ἔρχεσαι;

Ἡ Χαλισά ἐσπίρησεν, ὠχρίασεν. Ἐκ τοῦ καλύπτοντος τὸ πρόσωπόν τῆς πέπλου δὲν ἀπεκαλύφθη ἡ ταραχὴ τῆς.

— Ναί... θέλω... ἔρχομαι, εἶπε διὰ πεπνυγμένης φωνῆς.

Μετ' ὀλίγον ἀφίπτευσεν πρὸ πλουσίου πρατηρίου ὑφασμάτων.

Μέσῳ διαφόρων ὑφασμάτων, ἐγχορῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν, νεαρὸς ἀνὴρ, ὁ καταστηματαρχῆς, εἶδε διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.

Εἰκοσιπενταετῆς περίπου, εὖσωμος, εὐγενὴ καὶ συμπαθὴ εἶχε φυσιογνωμίαν.

Ἡ Κιοσέμ τὸν ἐπλησίασε.

— Νὰ μᾶς δεῖξῃς ὅ,τι ἔχεις νέον καὶ ὡραῖον, τῷ εἶπεν. Ὁ ἐφέντης γενναϊόδωρος ἦτο σήμερον, μᾶς διέταξε νὰ προμηθευθῶμεν...

— Σὺ εἶσαι, Κιοσέμ, ἠρώτησεν ὁ ἔμπορος, ἀναγνωρίσας αὐτὴν ἐκ τῆς φωνῆς τῆς.

— Ναί, γιὼ εἶμαι καὶ ἡ Χαλισά... ἡ ὡραία Χαλισά, ἡ νέα σύζυγος τοῦ Μιρζά Χασάν Χάν. Καιρὸν ἔχεις νὰ τὴν ἰδῆς...

Ὁ νεανίας ὠχρίασεν καὶ προσεπάθει νὰ καταστείλῃ τὴν συγκίνησιν του.

— Ναί, εἶπε, πρὸ πολλοῦ δὲν εἶδα τὴν... τὴν ὡραίαν Χαλισά...

Καὶ διὰ τρεμούσης χειρὸς ἐξεδήλου πρὸ αὐτῶν διάφορα ὑφάσματα.

Ἐνῶ ἐξήταζον βαρῦτιμον ὀλοσηρικὸν τοῦ Χασάν, ἡ Κιοσέμ εἶπεν:

— Ἀκούω τὴν φωνὴν τῆς Ἀϊσκέ, ἔχω καιρὸν νὰ τὴν ἰδῶ, περιμένε με ἐδῶ.

Καὶ ἀπεμακρύνθη.

Ἡ Χαλισά καὶ ὁ Ἀδελσάν παρέμειναν μόνοι. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐξήταζε τὸ ὑφασμα ἀσυναίσθητος πως. Ἐτρομε, βιαίως ἡ καρδία τῆς ἐπαλλεν.

Ὁ εὐειδὴς Ἀδελσάν ἐπλησίασε περισσότερον καὶ, τεθορυβημένος, ὑπὸ τὸ ὀλοσηρικὸν ἔδλωρε τὴν χεῖρα τῆς Χαλισά.

— Ἀ! Χαλισά, τῇ ἐμψύχισε, μ' ἐβύθησες εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀπελπισίας, μοι ὑπεσέθης τὸν Παράδεισον καὶ με ὠθήσες εἰς τὴν Κόλασιν...

Ὅλα λοιπὸν τὰ ἐλησημόνησες; τὴν ἀγάτην σου, τοὺς ὄρκους σου;

— Ὁ πατήρ μου δὲν ἠθέλησεν ἀνήκειν εἰς ἄλλην μουσουλμανικὴν αἵρεσιν... θὰ με ἐφόνευσεν... με διέταξε τὸν Χασάν νὰ νυμφευθῶ...

— Καὶ εἶσαι εὐτυχής;

— Δὲν τὸν ἀγαπῶ... ἐμψύχισεν ἡ Χαλισά.

Ἡ Κιοσέμ ἐπανηλθε.

— Λοιπὸν; ἐξέλεξες; φεύγομεν;

Καὶ ἐταστικά ἐρροῦτε βλεμμάτια ἐπὶ τοῦ Ἀδελσάν.

Εἶδε τὴν ὠχρότητα του, ἀντελήφθη τὴν ταραχὴν του.

Μειδίαιμα σατανικὸν διέστειλε τὰ χεῖλη τῆς.

— Θαυμάσια! διελογίσθη, ἡ ἐκδίκησίς μου ἀρχίζει!...

E'.

Ἐπὶ πολλάς κατόπιν ἡμέρας ἡ Κιοσέμ οὐδὲν εἰς τὴν ἀντιζήλον ἀνέφερε περὶ τῆς ἐπισκέψεως, περὶ τοῦ εὐειδὸς ὑφασματοπώλου. Ἄλλὰ παρετήρησε ὅτι ὁσήμεραι ἐπῆξανε τῆς Χαλισά ἡ μελαγχολία.

Ἐσπέραν ἀνὰ ὁ Γιουσοῦφ, ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Ἀγορᾶς, παρουσιάζεται πρὸ τῆς νέας συζύγου τοῦ Χασάν.

— Ὁ ἔμπορος Ἀδελσάν, εἶπε, μ' ἔδωκε αὐτὸ τὸ δέμα γιὰ σέ· τὸ ἔχασες, λέγει, στὸ ἐμπορικὸν του.

Ἡ Χαλισά, τρέμουσα, ἠνοιξε τὸ δέμα. Περιεῖχε ζεῦγος μικρῶν ἐμβάδων ἐκ δέρματος δορκάδος, καὶ δι' ἀργύρου πεποικαλμένων. Ἐντὸς τῶν ἐμβάδων ἐκρύπτοντο ἄνθη.

Κῦμα αἵματος ἀνῆλθεν εἰς τὰς παρειάς τῆς νεαρᾶς γυναικός καὶ περιδεῶς ἔβλεπε τὴν ἑννα αὐτῆς καθημένην Κιοσέμ.

— Μὴ ἀνησυχῆς, μικρὰ μου, τῇ εἶπεν αὐτῇ, ὁ Γιουσοῦφ ἔφηνεν... εἶδα τὸ ὡραῖον δῶρον τοῦ Ἀδελσάν... ταράττισα, τὸ βλέπω, καὶ ἔχεις δικαίον... μαντεύω τὰ μυστικά σου...

— Τί λέγεις, Κιοσέμ; τὰ μυστικά μου;... ἐφώνησεν ἡ Χαλισά ἐντρομος, ποῖα μυστικά;

— Χαλισά, εἶπεν ἡ ἀντιζήλος, πλησιάζασα καὶ λαβοῦσα τὰς χεῖρας τῆς νεαρᾶς γυναικός, τὰ γνωρίζω, ὅλα τὰ γνωρίζω... Δὲν ἀγαπᾷς τὸν Χασάν, οὐδέποτε τὸν ἠγάπησες. Λημονεῖς τί με ἔλεγες πρὸ τοῦ γάμου σου; λησιμνεῖς τὰς ἐκμυστηρέυσεώς σου;

(τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

M. ΣΥΦΡΟΝΙΔΗΣ,

Ο αποθανών αυτοκράτωρ της Ιαπωνίας Μούτσο-Χίτο. Ο νέος αυτοκράτωρ της Ιαπωνίας Γιόσι-Χίτο.

Τὸν ὀβολὸν σας ὑπὲρ τῶν παθόντων ἀδελφῶν μας.

**Η ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ ΚΙΑΦΗ-ΚΑΜΠΟΥΛΗΔΩΝ**

Πῶς θὰ ὀνομασθῆ ἡ διαλυθεῖσα Βουλὴ ὑπὸ τῆς ἱστορίας; Τοῦτο βέβαια εἶναι ζήτημα ἀφορῶν αὐτὴν τὴν ἱστορίαν. Ἡμεῖς — χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβάλλωμεν τὴν γνώμην μας εἰς τὴν ἱστορίαν, οὔτε καὶ ν' ἀναμιχθῶμεν εἰς τὸ ἔργον τῆς, τί μᾶς μέλει ἐπὶ τέλους διὰ τοῦ ἐπισκόπου τὰ ποδήματα; — προτείνομεν νὰ ὀνομασθῆ: **Βουλὴ τῶν Κιαφη-καμπούληδων.** Ἐὰν ἀρέσῃ τὸ ὄνομα εἰς τὴν ἱστορίαν, ἔχει καλῶς· ἄλλως τὸ ἀποσύρομεν, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ μᾶς κακοφανῆ, καὶ ἅς γείνη αὐτὴ, ἡ ἱστορία δηλαδὴ, νουνὰ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς.

Καὶ ἤδη ἐπὶ τὴν διάλυσιν, τὴν πραγματικὴν διάλυσιν, καθὼς λέγει ὁ δημόσιος κήρυξ, ὅταν παρὰ τὴν θύραν τοῦ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν

καταστήματος καθήμενος ἀναγγέλλει εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν τὴν διάλυσιν αὐτοῦ.

Κατόπιν πολλῶν καὶ ἐπανειλημμένων ἐρευνῶν καὶ προσπαθειῶν εὐρέθη τέλος ἡ χημικὴ οὐσία, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη ἡ διάλυσις τῆς δυσδιαλύτου Βουλῆς τῶν Κιαφη-καμπούληδων.

Λυπηρόν, ἀλλὰ ποῖος δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ πεπρωμένον; Ἡ κριταῖα Μοῖρα κατὰ τὸν Ὅμηρον, οὕτως ἀπεφάσισεν ὁ ἀστέρ τῶν Κιαφη-καμπούληδων νὰ μὴ μεσουρανῆσῃ, ἡ δόξα των νὰ μὴ παραμείνῃ αἰωνία.

Νὰ μὴ παραμείνῃ αἰωνία!

Ἄλλὰ «ποία τοῦ βίου τροφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος, ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος»; Τὸ τροπάριον τοῦτο οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἅς διδάξωσιν εἰς τοὺς Μουσουλμάνους συναδέλφους των καὶ ἅς ψάλλωσιν αὐτὸ ὅλοι ὁμοῦ, ἐν χορῶ, πρὸς κοινὴν παρηγορίαν.

Ἐπειτα, οἱ Μουσουλμάνοι βουλευταὶ, ἂν ἀγνοοῦν τὸ ἐν λόγῳ τροπάριον, δὲν ἀγνοοῦν ὅμως καὶ τὸ σχετικὸν λατινικὸν λόγιον: «Sic transit gloria mundi»: οὕτω παρέρχεται ἡ δόξα ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ. — Μᾶς ἠνάγκασαν νὰ λατινίσωμεν χωρὶς νὰ θέλωμεν ἅς ὀφθῶνται. —

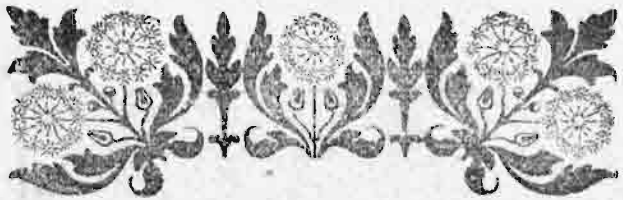
Ἡμεῖς ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συλλυπηθῶμεν ἔγκαρδίως τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν, ἢς τὸ δυστύχημα μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν γνωστὴν ἐκείνην στροφὴν τοῦ Ὀμήρου τοῦ Σολωμοῦ:

Δυστυχῆς! Παρηγορία
μόνη σοῦμίεινε νὰ λές:
Περασμένα μεγαλεῖα
καὶ δηγῶντάς τα νὰ κλαῖς.

TAM-TAM

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

ΤΟ ΜΑΓΕΜΜΕΝΟ ΒΙΟΛΙ

(Δ ε ῖ ῃ ῃ μ α)

Ὁ Βιγνόζι ἐξογράφει μίαν κεφαλήν γυναικός. Καὶ ἡ γυνὴ αὕτη μὲ ὀφθαλμοὺς μέλανας, βλέμμα ζωηρὸν καὶ λαμπρὸν, ὀφρῖς μέλανας καὶ τοξοειδεῖς, χαλκὴ ἀληθῶς ροδόχροα, πρόσωπον στρογγύλον καὶ ἐν γένει ἤθος εὐθυμον καὶ ζωηρὸν, ἐκάθητο ἐπὶ μιᾷ πολυθρόνας, ἐνῶ τοῦ καλλιτέχνου οἱ ὀφθαλμοὶ εἶχον προσηλωθῆ ἐπὶ τοῦ προσώπου της (προνόμιον τῶν ζωγράφων).

Αἰσθησις ἀνεξήγητος καὶ ἀέκφραστος, ἔξαιψις πυρετώδης, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας του, καὶ ἥτις ἔκαμνε νὰ πύλλῃ βιαίως ἡ καρδιά του, τὸν κατέλαβε βαθμηδόν· διότι τὸ ἦθος της, ἡ στάσις τῆς κεφαλῆς της, ἡ ἐπὶ τῆς μορφῆς της γαλήνη, καθίστων αὐτήν, ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως καὶ ὑπὸ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας διετέλουν, ζῶσαν εἰκόνα τῆς φίλης τῶν παιδικῶν του χρόνων, τῆς φίλης του, εἰς ἣν εἶχεν ὀρκισθῆ· νὰ πλεύσῃ τὸ ταξίδιον τοῦ βίου του μαζί.

Ἄλλ' ἕνα φθινοπωρινὸν πρωὶ εἶχε χαθῆ ἡ φίλη του μετὰ τῶν γονέων της. Ποῦ ὑπῆγον; Μυστήριον ἔμενεν.

Ὁ χωρισμὸς τῶν εἶχεν ἐμπνεύσει εἰς αὐτὸν νὰ γράψῃ καὶ ἐκδώσῃ συλλογὴν ἐλεγείων, τὰ ὁποία κατέταξαν αὐτὸν μετὰ τῶν ποιητῶν, ἂν ὄχι τῶν πρώτων, καὶ νὰ ζωγραφίσῃ «τὴν νοσταλγίαν».

*

Ὁ καλλιτέχνης εἶχε σκιαγραφήσει τὴν κεφαλήν· ἡ ἐργασία καθίστατο ἀσκετὰ ζωηρά. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Βιγνόζι ἐπελάβετο τοῦ ἔργου μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου. Ἡ γραφὴς του ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς ὀδύνης μὲ τὸ εἶδος ἐκεῖνο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει μόνῃ ἡ ἐμπνευσις.

Οὕτω ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν εἰργάζετο χωρὶς ν' ἀνταλλάξῃ λέξιν μετὰ τοῦ μοντέλου του, ὅτε ἡ ὑπηρετρία εἰσηλθε φέρουσα τὸ τσάι, τὸ ὁποῖον εἶχε διατάξει ἡ ζωγραφὸν μὲν κυρία, ἥτις ἦτο τοῦ οἴκου, σύζυγος τοῦ μουσουργοῦ Μοράλι.

Ὁ ζωγράφος ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ καθίσματος του τὴν παλέττα μὲ τὰ πινέλα, ἐνῶ ἡ κ. Μοράλι τοῦ προσέφερεν ἰδιοχείρως τὸ τσάι. Δὲν ἐπρόφρασε ὁ ζωγράφος νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ, διότι μόλις ὡς εἶδε τὴν προσωπογραφίαν της ἔβαλε φωνὴν θαυμασμοῦ.

— Σὰς συγχαίρω, κ. Βιγνόζι. Δὲν τὸ εἶξυρα ὅτι εἶσθε τόσο δεύς προσωπογράφος. Ἐνόμιζα ὅτι μόνον εἰς ἱστορικὰ εἰκόνας καταγίνεσθε.

— Ἄ! κυρία, μὲ κάμνετε νὰ ὑπερηφανεύωμαι... Προχθὲς δὲν εἶχατε ἴσως τὴν ζωγραφικὴν ἐκθεσιν;... Δὲν σὰς ἤρεσεν ἡ «κιθαρωδός»;...

— Ἐλάτε δά. Δὲν τὴν ἤρεσα. Ἰσα ἴσα, δι' αὐτὸ τὸ ἔργον, ποῦ οἱ κριτικοὶ δὲν εὐρίσκουν λέξεις νὰ ἐκθειάζουν κάθε μέρα 'ς τὰ περιοδικὰ τὴν ιδέαν καὶ τὴν ἐκτέλεσίν του;

Καὶ καμίνουσα τοῖς μεγάλους μέλανας ὀφθαλμοῦς της: — Μὴν εἶναι ἰδικόν σας;

— Ναί...

— ὦ! δότε μου τὸ χέρι σας νὰ τὸ φιλήσω, νὰ σὰς συγχαρῶ. Εἴσθε ὑπέροχος! Καὶ ταῦτα λέγουσα ἔσφιγγε τὴν χεῖρα τοῦ καλλιτέχνου ἐντὸς τῆς ἰδικῆς της.

Ῥίγος ἠσθάνθη ὁ Βιγνόζι διατρέξαν τὰς φλέβας του.

Ἐπειδὴ ἀπὸ ἐτῶν ἀπέκτησε, χάρις εἰς τὸ ἐπιγυμνάσιον, στενὴν οἰκειότητα μετὰ νεανίδων πάσης ἡλικίας, τάξεως καὶ καλλονῆς διαφόρου, εἶχε συνειθίσαι ν' ἀφίγη εἰς τὸν προθάλαμον τῶν οἰκιῶν ὅλα τὰ νεανικά του πάθη, μὲ τὴν αὐτὴν ἀπάθειαν, μὲ τὴν ὁποίαν, πρὶν ἀναβῆ, ἄφινε τὸ λεπτόν του ραβδίον καὶ τὴν ρεμπουμπλικά του. Ἄλλὰ τώρα ὀλίγου δεῖν καὶ θὰ τοῦ ἔτρευαν αἱ λέξεις: σ' ἀγαπῶ, καίτοι ἡ νέα ἦτο ὄχι δεσποινίς, καίτοι ἐγνώριζε πόσον γελοῖον καὶ πόση θλίψις ἐν ταῦτῳ περιέχονται εἰς αὐτὰς τὰς δύο λέξεις διὰ μίαν κυρίαν (κατὰ τὰς εἰκασίας του). Ἄφ' ἑτέρου δὲν εἶχε θάρρος.

Καί, συνεχίζουσα ἡ κ. Μοράλι. — Τὴν «κιθαρωδόν» σας ἐκ τοῦ φυσικοῦ τὴν ἐξογράφησατε ἢ κατὰ φαντασίαν;

— Ἄ! μπᾶ! Κατὰ φαντασίαν!; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συλλάβῃ φαντασία ζωγράφου καὶ ποιητοῦ τέτοια εὐμορφία. Εἶναι μιᾷς φίλης μου.

Καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς σιγῆς προσέθεσε μὲ πόνον:

— Ἄχ! εἴν τὴν ἐγνωρίζετε... ἔχει γλυκύτητα ἀγγελικὴν... καὶ ὅταν θέλω νὰ ζωγραφίσω κανένα ἴνδαλμα χάριτος καὶ καλλονῆς, ἔρχεται ἡ μορφή της κάτω ἀπὸ τὸ πινέλο μου. Σὰς ὁμοιάζει... δι' αὐτὸ καὶ σὰς συμπαθῶ...

Ἐὰν ἔσπινε παγίδα τὸ δέλεαρ ἐπετίγγανεν ἡ κ. Μοράλι εὐρίσκειτο ἐν ἐκατάσει. Οἱ λόγοι τοῦ ζωγράφου βαθεῖαν ἐντύπωσιν τῆς ἐκμον. Ἦτο προφανῶς συγκινημένη. Διὰ νὰ μὴ ἀποδειχθῆ ἡ συγκίνησίς της:

— Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοφροσύνην! εἶποῦσα, ἠγέρθη τῆς θέσεώς της, ἐπλησίασεν εἰς τὸ πρὸ τῆς βιβλιοθήκης κείμενον γραφεῖον καὶ ἐπανῆλθε τείνουσα εἰς τὸν ζωγράφον ἐν λεύκωμα, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μὲ δύο πινελίς ζωγραφίσῃ ἕν ἄνθος.

— Θελετε νὰ ζωγραφίσω ἐκεῖνο τῶρο-πράσινον ῥόδον μὲ τὰ ἴα, ποῦ εἶναι 'ς τὸ ἀνθοδοχεῖον;

— Ὅπως θέλετε...

Καὶ ἐνῶ ὁ Βιγνόζι ἔστρεφε τὰ φύλλα τοῦ λευκώματος ἐν πρὸς ἐν διὰ νὰ εὕρῃ κατάλληλον, προσήλκυσε τὸ βλέμμα του ἐν ποιημάτιον καλλιγραφικὰ γεγραμμένον:

Ζωγράφος νὰ ἦμαι Παραῆλ πὼς θέλω!

Νὰ ζωγραφίσω μιὰ Παναγία,

Καὶ τὴν ἴδική σου - ἄχ - γιὰ μοντέλο

Νὰ πάρω, φίλη μου, εὐμορφία...

Κανεῖς, διελογίζετο στρέφων τὴν σελίδα, θὰ τὸ ἀντέγραψεν ἀπὸ τὴν συλλογὴν μου. Ἐστρεψε τὸ φύλλον καὶ ἀνέγνωσε:

... Καὶ τὸ εἰκόμισμα ὑστερα ἐκεῖνο

Νὰ τῶφερα ὁ ἕνα βουρῶ

Κ' ἐγὼ καλόγερος νὰ γίνω

Σὲ νὰ λατρεύω καὶ προσκυνῶ.

Ἐλίστο Βιγνόζι.

Ἐγινε κάτωχρος. Τὸ λεύκωμα ἐκυλίσθη κατὰ γῆς. ἠγέρθη τῆς θέσεώς του καὶ ἔβαλε κραυγὴν:

— Ποῦ εἶναι ἡ Ἰσμήνη μου, ὁ ἄγγελός μου, ἡ χαρὰ μου, ἡ ἡδονικὴ μου Εὐα! Ποῦ εἶναι ἡ Ἰσμήνη μου, κ. Μοράλι. Σεῖς τὸ γνωρίζετε...

Ἡ κυρία Μοράλι ἔτρεμεν ἐκ συγκινήσεως, τὸ δὲ πρόσωπόν της ἐκάλυψε τοῦ ῥόδου τὸ χρῶμα. Ἐφερε τὰς χεῖράς της ἐπὶ τοῦ βιαίως πάλλοντος στήθους της καὶ μὲ φωνὴν σβυνομένην:

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἰσμήνη σου...

Ἐξήγαγε μίαν χρυσὴν καρδίαν ἐκ τοῦ κόλπου της καί: — Νὰ καὶ ἡ φωτογραφία σου, εἶπε καὶ ἔπεσεν ὁ εἰς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου.

*

... Θὰ τὸν ἀκολουθήσω καὶ ἂν πρόκηται νὰ ἐπισύρω τὸν οἶκτον καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν γνωστῶν μου. Ὅταν ἡμεθεα παιδιὰ, τὸ βοτάνι τῆς ἀγάπης εἶχε ριζοβολήσει καὶ εἰς τῶν δύο μας τὴν καρδιά. Τὸ δένδρον τὸ εἶχε μαράνει ὁ χωρισμὸς καὶ κλαδεύσει ὁ χρόνος καὶ τώρα ποῦ συνηντήθημεν νέοι βλαστοὶ ἐφύτρωσαν...

Οὕτω, ἐμονολόγει ἡ κ. Μοράλι καθημένη πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου τοῦ κοιτῶνός της, ὅτε τὸ ὀρολόγιον ἐσήμαινε τὴν 5 1/2 μεταμεσονυχτίαν ὥραν.

— Πλησιάζει ἡ αὐγὴ καὶ ἀκόμη...

Δὲν ἐπρόφρασε νὰ τελειώσῃ, διότι ἡ θύρα τοῦ κοιτῶνός της ἠνοίξε καὶ ἐφάνη ὁ ζωγράφος.

— Ἐλα, Ἰσμήνη μου, περιμένει ἡ ἄμαξα. Κοιμᾶται ὁ Μοράλι;

— Ναί.

— Ὁραῖα. Ἐλα λοιπόν...

— Νὰ ἔλθω ἀλλὰ...

— Ἐλα, μὴ χρονοτριβῆς, διότι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ξημερώσῃ καὶ θὰ μοῦ καταστρέψῃς ἕν μέγα μέλλον...

— Στάσου, Ἐλίστο μου. Ὁ Μοράλι, μοῦ

→→→→→

Ὅσοι φθάνετε

εἰς Τραπεζοῦντα

νὰ καταλύετε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΛ ΠΑΛΑΣ

CONSTANTINOPLE PALACE

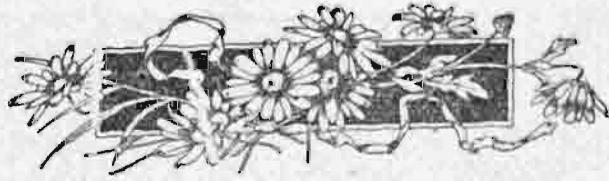
Ἐκεῖ θὰ εὑρετε:

Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια. Μαγειρικὴν τελειότητα. Ὑπηρεσίαν πρόθυμον. Καθαριότητα ἄμεμπτον. Τιμὰς λογικὰς.

Αἰθουσαν ὑποδοχῆς, σφαιριστήριον, κλειδοκύμβαλον, ἀναγνωστήριον κτλ.

Ὁ κ. Κ. ΑΔΡΑΜΥΤΤΑΗΣ ἐκ Κων)πόλεως, ἐσχάτως ἀφικθεὶς μετὰ καταλλήλου προσωποποιῶ, μετέτρεψε τὸ «Κωνσταντινοῦ Πάλας» εἰς table d'hôte, ἐφάρμιλλον τῶν ἐν Κων)πόλει ἀρίστων ξενοδοχείων.

Ὅσοι μείνουν ἐκεῖ θὰ καταγοητευθοῦν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ πρόοδος τῆς ἀεροπορίας.

Τὰ ἀερόπλανα εἰσήλθον ὀριστικῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς πρᾶκτικῆς ζωῆς. Ἐν Εὐρώπῃ παρατηροῦνται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς σιδηροδρομικαὶ ὁλοκαὶ ἢ αὐτοκίνητα εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων. Ἦρχισαν μάλιστα καὶ οἱ συγκρούσεις· ἡ πρώτη ἐστόχισε τὴν ζωὴν δύο ἀξιωματικῶν Γάλλων. Εἰς δὲ τὸ δικαστήριον τοῦ Σηκουάνα ὑπάρχουν δίκαι, τὰς ὁποίας καλοῦσι τοῦ «μεσοτόχου».

Ὁ νομοθέτης τοῦ παρελθόντος ἐφρόντισε περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ τῶν ὑπογείων, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη καὶ τοὺς αἰθέρας. Δι' αὐτὸ τρεῖς ἰδιοκτῆται τῶν περικύριων τῶν Παρισίων, γείτονες μιᾶς ἀεροναυτικῆς σχολῆς, ἐζήτησαν ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἀναστάτωση τὴν ὁποίαν τὰ ἀερόπλανα ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας. Καθ' ἑκάστην οἱ ἀεροπόροι, οἱ ὁποῖοι ἐξασκοῦνται, ἵπτανται ὑπὲρ τὰς ἀγροτικὰς ἐπαύσεις καὶ τοὺς ἀγροί. Οἱ ἵπτοι τρομάζουσιν, ἀτηνιαζοῦσι, θροῦνοσι τὰς ἀμάξας καὶ τὰ ἄροτρα, τὰ κτήνη παύουσι νὰ βόσκωσιν ἡσυχῶς καὶ ἀδυνατίζουσιν, οἱ δὲ φίλοι τῶν κήπων διαταράσσονται ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τῶν.

Ἐπὶ τῶν δύο πρώτων σημείων οἱ συνήγοροι διατείνονται ὅτι καὶ ἄλλαι ἐφευρέσεις, ὡς οἱ σιδηροδρομοὶ, τὰ ποδήλατα, τὰ αὐτοκίνητα, εἶχον τρομάξει κατ' ἀρχὰς τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁμως κατόπιν ἐσυνείθισαν. Θὰ συνηθίσωσι λοιπὸν καὶ εἰς τὴν σκιάν τῶν μεγάλων πτερόγων καὶ εἰς τὸν ῥόχθον τῶν κινητηρίων μηχανημάτων τῶν. Τὸ ἕτερον δικαστικὸν πρόβλημα εἶναι ὀξύτερον. Μέχοι τίνος ὕψους φθάσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐδαφικῆς ἰδιοκτησίας; Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάθος τὸ περιώρισαν. Αἱ ἀνάγκαι θὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν νομοθέτην νὰ περιορίσῃ καὶ τὸ ὕψος.

Τὸ χάσμημα.

Ἡ Κυρία Ζωὴ ἔγραφεν ἄλλοτε εἰς τὸ «Σαλόνη μας», ὅτι πρέπει οἱ καλοανατεθραμμένοι ἄνθρωποι νὰ μὴ χασμῶνται, ἢ τοῦλάχιστον νὰ προσπαθῶσι ν' ἀποκρύπτωσι τὸ χάσμημά τῶν. Ἀλλοίμονον! Ἡ θεωρία αὕτη κατέπεσε μὲ κίνδυνον νὰ δυσαρεστηθῇ ἡ ἀγαπητὴ συνεργάτις μας.

Ἐχὼ τοῦλάχιστον ὑπ' ὄψει τὰς θεωρίας δύο Ἀγγλῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουσιν ὅτι τὸ χάσμημα ὄχι μόνον δὲν εἶναι τι τὸ ἀνοικτιον, ἀλλὰ μάλιστα τὸ καλλίτερον συντελεστικὸν τῆς ὑγείας, ἢ καλλίτερα γυμναστικὴ τοῦ θώρακος. Διότι δι' αὐτοῦ τίθενται εἰς κίνησιν πολὺ φυσικὴν ὅλοι οἱ μῦς τοῦ θώρακος, εὐκολύνεται καλλίτερον ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ καλὴ ἀναπνοή, ὡς γνωστὸν, εἶναι τὸ καλλίτερον ἐξέγγυον καλῆς ὑγείας.

Πρέπει λοιπὸν νὰ σᾶς συμβουλεύσω ὅπως χασμᾶσθε ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, τεντόνοντες ἀκόμη καὶ τοὺς βραχίονας, διὰ νὰ δώσετε περισσότερο ἀέρα εἰς τοὺς πνεύμονας

καὶ τονώσατε οὕτω τοὺς μῦς τῆς ἀναπνοῆς. Αἱ κινήσεις αὗται πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται δεκαπεντάκις τοῦλάχιστον συνεχῶς. Ἄν χασμᾶσθε συχνά, ἡ ζωὴ σας θὰ εἶναι εὐχάριστος. Αὐτὰ λέγει τοῦλάχιστον ὁ Ἀγγλὸς ἰατρὸς Hanish, ὅστις ἐπὶ πλέον ἀξιοὶ ὅτι, ὅστις γνωρίζει νὰ χασμᾶται καλῶς, ὑπακούει τὴν θεῖαν ἐντολήν.

Πῶς ἐγεννήθη ἡ πρώτη γυνή;

Διὰ τὴν πρώτην γένεσιν τῆς γυναικὸς ὅλοι οἱ λαοὶ διατηροῦσι παραδόξους μύθους. Κατὰ τοὺς Φοίνικας, ἡ πρώτη γυνὴ ἐλαξεύθη ἐπὶ ἐλαφαντόδοντος ἀπὸ τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐνεφύσησε ζωὴν εἰς τὸ ἀγαλμα. Ἡ ἑλληνικὴ μυθολογία ἀποδίδει τὴν γένεσιν τῆς εἰς τὸν Δία. Ὁ θεὸς τῶν θεῶν διέταξε τότε τὸν Ἥφαιστον νὰ κατασκευάσῃ γυναῖκα ἐξ ἀργίλλου καὶ ὑπεχρέωσε τοὺς ἄλλους θεοὺς καὶ θεὰς νὰ στολίσωσι τὴν πλαγγόνα ἐκείνην. Οὕτω δὲ ἡ πρώτη γυνὴ—καὶ συνεπῶς καὶ οἱ ἀπόγονοί της—ἐλαβεν ὅλα τὰ προτερήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἐλαττώματα. Ὁ μῦθος λέγει ὅτι ὁ Ζεὺς ἔκαμε τὴν παιδιὰν ταύτην μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠοθάνετο τὸν ἑαυτὸν τοῦ στενοχωρημένον ἐκ θλίψεως διὰ νὰ διασκεδάσῃ. Φαντασθῆτε ἂν ὁ Ζεὺς δὲν ἐστενοχωρεῖτο ποτέ, δὲν θὰ εἶχομεν τὴν γυναῖκα.

Οἱ Σκανδιναβοὶ λέγουσι ὅτι οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Βόρ, ὁ Ἄδιν, ὁ Βιλ καὶ ὁ Βέ, περιπατοῦντες εἰς τὴν ἀκτὴν, εὗρον δύο ράβδους, τὴν μίαν ἐκ μηλέας καὶ τὴν ἄλλην ἐκ πτελέας· οἱ νεοὶ θεοὶ ἤρχισαν παίζοντες νὰ σκαλίζωσι ἄνθρωπους καὶ ἐπὶ τῆς ράβδου τῆς μηλέας ἔκαμαν τὸν ἄνδρα, ἐκ δὲ τῆς πτελέας τὴν γυναῖκα. Ἀφίνοι εἰς τοὺς κοινωνιολόγους τὴν φροντίδα νὰ ἐξαγάγωσιν ἐξ ὅλων τῶν μύθων τούτων τὰ συμπεράσματά των.

A + B

Διατί ἡ ζωὴ;

Ἀναγνώσατέ το ὅλοι καὶ ὅλαι.

Ὁ πρόλογός του.

Εἰς ὑμᾶς, ἀδελφοί μου, εἰς ὑμᾶς ὅλους, τοὺς ὁποίους ἐκύρωσε τῆς ζωῆς τὸ βάρος, εἰς ὑμᾶς, τοὺς ὁποίους κατέβαλον ἀγῶνες ἀπνεύς, μέριμναι καὶ δοκιμασίαι, ἀφιερῶ τὰς σελίδας ταύτας. Χάριν ὑμῶν, τεθλιμμένοι καὶ τῆς τύχης ἀπόκληροι, ἔγραψα τὸ μικρὸν αὐτὸ βιβλίον. Ταπεινὸς σκαπανὺς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς προόδου, προσεκόμισα εἰς τὰς σελίδας ταύτας τὸ προϊόν τῶν ἀγρυπνιῶν μου, τὰς σκέψεις μου, τὰς ἐλπίδας μου, πᾶν ἔτι μ' ἐπαρηγόρησε, μὲ ὑπεστήριξε κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς πορείαν μου.

Ἐδύτης θὰ ἐλογιζόμην, ἐάν ἀπὸ τὰς σελίδας αὐτὰς ἀφελήθητε, χρήσιμα ἀποκομίζοντες διδάγματα, ὀλίγον φῶς, ἐπαρκὲς νὰ φωτίσῃ τὸν δρόμον σας. Εἶθε τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον νὰ ἐπαράσῃ ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἡ σπαῖ εἰς τὸν ἡλιοκατ' ἐργάτην, νὰ φανῇ ὡς πηγὴ διανοῆς καὶ ἰδρωσερᾶ, ὡς προβάλλει αὐτὴ εἰς τὸν ἐν ἀύχμηρῳ ἐρήμῳ κατάξηρον ἔχοντα τὸν λάργυρα ὀδοιπόρον!

εἶπεν, ὅτι θὰ σηκωθῇ πρῶτὸν νὰ παίξῃ διότρια τεμοχία ἀπὸ τὸ ἔργον ποῦ συνέθεσεν.

Ὁ ζωγράφος ἀπηλπίσθη.

— Τί μοῦ λέγεις εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμήν; Περίεργη εἶσαι, σμήνη. Μὲ βασανίζεις σκληρά. Σὺ δὲν ἦσο ποῦ μ' ἀγκάλιαζες καὶ μ' ἐφιλοῦσες προχθές; Ἡ ἀγάπη σου ἦτο ὡσὰν τὰ ροκανίδια ποῦ βγάζουν μεγάλην φλόγα καὶ σβύνουν μονομιᾶς. Ἀλλοίμονον! Τὴν στιγμήν ποῦ ἐνόμισα ὅτι ἀνατέλλει δι' ἐμὲ ἡ εὐτυχία, νά! τὸ σκότος πλακώνει ὡσὰν πρῶτα τὴν ψυχὴν μου.

— Ὅχι, δὲν μετενόησα . . ., θὰ φύγωμε . . . σιάσου νὰ σβύσω τὴν λάμπα . . . Στάσου . . . ἔρχομαι . . .

Ἐπλησίασεν εἰς τὴν λάμπα, ἔσβυσε τὸ φῶς, ἀλλὰ μόλις ἔκαμε νὰ φύγῃ, μία σπαρακτικὴ δοξαριὰ τοῦ βιολιοῦ τοῦ Μοράλι τὴν ἀνεχαίτισεν.

Ἐφερε τὰς χεῖράς της ἐπὶ τοῦ μετώπου της καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ σοφᾶ.

— Ἀκούεις, Ἐλίστο μου, τὸ βιολί; Ἐξύπνησεν ὁ ἄνδρας μου. Ἀκούεις τὸ βιολί του; Κλαίει . . ., ἀναστεναρίζει . . .

Ὁ ζωγράφος βαθέως ἀπηλπισμένος ἔφυγε ψιθυρίζων μὲ λύπην. Τριλλή . . . ἄχ . . . Τρελλάθηκε.

Ἡ Ἰσμήνη, μὴ ἀντιληφθεῖσα τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ζωγράφου, ἐξηκολούθει:

— Πῶς σοῦ φαίνεται, Ἐλίστο, ἡ σύνθεσις! . . . Τὸ βιολί . . ., τὸ δοξάρι . . . Ἀκούεις τί ἀρμονία!; Μὴ φεύγῃς κἀθησαι ν' ἀκούσης, ν' ἀπολαύσης. Ἀκούεις τὸν πόνον ποῦ σκορποῦν αἱ χορδαὶ τοῦ βιολιοῦ;

*

Τὸ βιολί ἔπαυσε πρὸ ὀλίγου καὶ μία νέκρα εἶχεν ἀπλωθῆ.

Ἡ δεξιὰ θύρα τοῦ κοιτῶνος τῆς Ἰσμήνης ἤνοιξε καὶ εἰσήλθεν εἰς αὐτὸν ὁ σύζυγός της, ὑποτονθορίζων ἐν ἀσμάτιον. Ἦναψε τὴν λάμπα καὶ προὐχώρει πρὸς τὴν βιβλιοθήκην, ὅτε βλέπει τὴν Ἰσμήνην ἐπὶ τοῦ σοφᾶ.

— Μπα! Ἐξύπνη!; τὴν ἐρωτᾷ, τέτοιαν ὦρα;

— Ναί, ναί . . ., τοῦ ἀποκρίνεται ὑψοῦσα τοὺς δακρυχόντας ὀφθαλμούς της.

— Κλαίεις ἢ μὲ γελοῦν τὴ μάτια μου; Διατί εἶναι κόκκινα τὰ μάτια σου; . . . ἀγρυπνησμένη φαίνεσαι . . .

Ἡ κ. Μοράλι ἔβαλε κραυγὴν ὀδύνης καὶ ἀπλώσασα τοὺς ἀλαστρούτους βραχίονάς της περιεπτύχθη τὸν λαιμὸν τοῦ συζύγου της καὶ ὡς μεθυσμένη . . .

— Τὸ βιολί σου, ἄνδρα μου, τὸ βιολί σου μὲ ἔξυπνησε, ἀπήντησε.

— Χμ! Δὲν σοῦ εἶπα χθές; Ἐπαιξα τὸ νέον ἔργον μου «Τὸν θάνατον τῆς ξανθῆς παιδούλας» . . . Σ' ἄρεσεν ἡ ἐκτέλεσις; . . .

— Ὁραῖα! Θαυμάσια! Ἡ δοξαριὰ τοῦ μαγευμένου σου βιολιοῦ μ' ἔχει σκλάβια.

Ὁ μουσουργὸς ἔκυψε, τὴν ἐφίλησε καὶ θῶπεύων τὴν μέλαινάν της κόμην ἐψιθύριζεν: Ὁ! εὐτυχία!

(Μετάφρασις)

ΤΙΝΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

πειραγμένος τῆς Τουρκικῆς, δυνάμενος νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ψάλτης, ζητεῖ θέσιν ἐνταῦθα ἢ ἐν τοῖς περικύριον. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖά μας.

Εὐθηνία καὶ καλαισθησία.

Υπάρχουν αρκετά μεταξύ μας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἀρκεῖ νὰ φορῶσιν ἀκριβὰ ἐνδύματα καὶ καπέλλα κατάφορτα μὲ πολὺ τιμα κοσμήματα διὰ νὰ φαίνωνται καλαισθητοὶ καὶ διακεκριμένοι. Ἡ θεωρία αὕτη ἀποδεικνύεται πολλάκις ἐσφαλμένη, διότι ἡ καλαισθησία δὲν εἶναι πάντοτε ἄμεσος καὶ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς πολυτελείας.

Πολλάκις καταγοητεύονται οἱ ἄνδρες πρὸ μιᾶς ἀπλῆς, ἀπλουσιᾶς ἀμφιέσεως, ἐνῶ παρέρχονται ἀνεπηρέαστοι πρὸ μιᾶς πολυτελοῦς καὶ βαρείας, ἢ πολλάκις χαιρετῶσιν αὐτὴν μὲ τὸ μειδίαμα τῆς εἰρωνείας.

Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο λοιπόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνώτερον καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀξίαν καὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ περιβάλλῃ μὲ τόσην λαμπρότητα ἐν ἀπλοῦν φορεματάκι καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν φέρουσαν συμπαθῆ καὶ ἐλκυστικὴν φυσιογνωμίαν;

Αὐτὸ τὸ μυστηριώδες καὶ ἀνεξήγητον ἴσως διὰ μερικοὺς εἶναι ἡ καλαισθησία ἐκείνης, ἢ ὁποῖα φορεῖ τὴν κρινομένην περιβολήν. Ἄς μὴ ἀπατώμεθα ὅτι τὰ μάτια τῶν ἀνδρῶν μένουν ἐκπληκτα καὶ καρφωμένα εἰς ἓν πτερόν τοῦ καπέλλου μας, ἀρκεῖ αὐτὸ νὰ κοστίξῃ πολὺ ἀκριβὰ, ἢ εἰς τὴν γαρνιτούραν τοῦ φορέματός μας, ἀρκεῖ νὰ εἶναι σπανία καὶ ἐκκεντριχῆ.

Εἶναι καλὸν νὰ μελετήσωμεν καλὰ, πολὺ καλὰ, τὰς προτιμήσεις τῶν ἀνδρῶν καὶ νὰ μὴ πιστεύωμεν πάντοτε εἰς ὅσα τυπικὰ θαυμαστικά μᾶς λέγουν. Συνήθως τὰς ἐκφωνήσεις αὐτὰς τοῦ θαυμασμοῦ τὰς προκαλοῦμεν ἡμεῖς αὐταί, οἱ δὲ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μᾶς λέγουν πάντοτε τὴν ἀληθινὴν τῶν σκέψιν καὶ τὸ φρόνημα, ἐπαναλαμβάνουν μηχανικῶς ὅτι τοὺς ἀφίνομεν νὰ ἐννοήσουν ὅτι εἶναι καὶ γνώμη μας καὶ προτιμήσεις μας. Ἐν τούτοις, ἡ ἐνδόμυχος ἐκτίμησις τῶν δὲν ἀλλάζει. Τὴν διατηροῦν, καὶ ὅταν προκληθῶσι νὰ ὁμιλήσωσιν εἰλικρινῶς, θὰ ὁμιλήσωσι διὰ μιᾶς περιφρονησεως πρὸς τὴν βαρείαν καὶ θλιπτικὴν φαινομενικὴν ὄψιν.

Ἄλλως τε, αὐτὸ εἶναι καὶ νόμος φυσικὸς, ὁ ὁποῖος διέπει τοὺς αἰῶνας. Οἱ κίονες τοῦ Παρθενῶνος δὲν θὰ ἐκπλήττωσι ποτε τοὺς αἰῶνας διὰ τῆς πολυτελείας τῶν καὶ τῶν φορτικῶν κοσμημάτων τῶν, ἐν τούτοις ἡ ἀπλότης τῶν δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἔχη τοὺς θαυμαστάς.

Εὐχομαι δὲ καὶ εἰς κάθε ἀναγνώστριά μου ν' ἀριθμῆ τοὺς θαυμαστάς τῶν Καρνατίδων, τῶν ὁποῖων ὁ χιτὼν δὲν ὁμοιάζει μὲ τὰς σημερινὰς ἀμφιέσεις μας.

Αὐτά, τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω, μὴ νομίζετε ὅτι εἶναι ἰδέαι, τὰς ὁποῖας ἐνεπνεύσθην ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας μόνον περιβάλλον. Εἰς τὸ Παρίσι πολλαὶ κοινωνιολόγοι καὶ γυναῖκες εἰδικῶς μελετήσασαι τὸν συρμόν τὸ ἐπαναλαμβάνουσιν. Εἰς ἓν μάλιστα ἀπὸ τὰ τελευταῖα παρισινὰ φύλλα μίᾳ κυρία καταστρόνει καὶ μερικοὺς λογαριασμοὺς καὶ ἀποδεικνύει ὅτι μίᾳ κόρη, σεβομένη τὸν συρμόν, ἀλλὰ καὶ ἐαυτήν, εἰμπορεῖ νὰ κατασκευάσῃ καλοκαιρινὴν ἀμφίεσιν μὲ 22 φράγκα ἕως 27, ἢτοι μεταξύ 108 καὶ 130 γροσίων.

Νομίζω ὅτι πολλαὶ μεταξύ μας — ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω ἀκετὰς — δὲν θὰ ἐκπλαγῶσι πρὸ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν τῆς Γαλλίδος, διότι κατεβίβασαν κατὰ πολὺ καὶ τὸ ρεκόρ αὐτὸ τῶν ἐξόδων, χωρὶς νὰ φανῶσιν ὅτι ἀμελοῦσί τι. Ἐν τούτοις δὲν ἐμποδίζομαι νὰ εὐχηθῶ ὅπως αὕτη ἡ ἰδέα γενικευθῆ κατὰ πολὺ καὶ μάλιστα εἰς τρόπον ὅστε οἱ ἄνδρες νὰ παύσωσι νὰ ἔχουν δι' ἡμᾶς τὴν ἰδέαν ὅτι εἴμεθα «πολυέξοδα ὄντα».

Πρέπει νὰ καταργήσωμεν τὴν ἰδέαν ταύτην ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, τὴν πρόληψιν αὐτήν, ἢ ὁποῖα μᾶς καταδικάζει καὶ μᾶς καθιστᾷ ἀπροσπελάστους. Ἄλλὰ διὰ νὰ καταπέσῃ ἡ πρόληψις αὕτη, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ἡμεῖς πρῶτα.

Τὸ σύνθημά μας ἄς εἶναι: «Ἡ καλαισθησία καὶ τὸ θέλητρον δὲν εἶναι πάντοτε συνέπεια τῆς πολυτελείας».

ΦΙΛΟΜΗΛΗ

Τὰ ἀνθη.

Τὰ ὠραῖα αὐτὰ δῶρα τῆς φύσεως ἀποτελοῦν τὸ καλλίτερον κόσμημα τοῦ οἴκου. Μὴ ἀμελήτε ποτὲ νὰ διατηρῆτε μίαν ἀνθοδέσμη, εἴτε εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἐργασίας σας, εἴτε εἰς τὸ τραπέζιον τοῦ ἐστιατορίου.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ ἀνθη τέρπουν τὸν ὀφθαλμόν, θωπεύουν τὰς αἰσθήσεις καὶ διαχέουν εὐγενῆ αἰσθήματα εἰς τὴν ψυχὴν, παρέχουν καὶ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν οἰκοδόσποιαν νὰ δείξῃ τὴν ἱκανότητά της καὶ τὴν καλαισθησίαν της. Διότι χρειάζεται ἀρκετὴ καλαισθησία εἰς τὴν διατήρησιν καὶ διάταξιν τῶν ἀν-

θέων μέσα εἰς τὰ ὠραῖα ἀπλωτὰ κἀνιστρα τῶν τραπεζῶν.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς θὰ σᾶς συστήσω, εἶναι νὰ μὴ θεωρῆτε τὰ ἀνθη ὡς πολυτέλειαν καὶ ὡς κοσμήματα, τῶν ὁποῖων τὴν συνδρομὴν ἐπικαλεῖσθε μόνον ὅταν ἔχετε ξένους εἰς τὸ σπίτι. Συνειθίσατε νὰ τὰ θεωρῆτε ὡς ἀπαραίτητον διακόσμησιν τῆς τραπέζης, τοῦ γραφείου, τοῦ ἐργαστηρίου σας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ παραμελήσατε κάτι ἄλλο, περιορίσατε ἄλλο σας ἐξόδον χάριν τῶν ἀνθῶν, τὰ ὁποῖα ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας εὐτυχῶς εἶναι τόσο ἀφθονα καὶ τόσο εὐθηνά.

Παράξενος νεωτερισμός.

Ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς ἐφθασεν εἰς τὴν Γαλίαν ἐξ Ἀγγλίας καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ριζωθῆ. Ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ Παρίσι γυναῖκες μὲ μονόκλ. Καὶ διατί ὄχι; Ἀφοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν θέλουν νὰ μιμηθῶσι τοὺς ἄνδρας, διατί νὰ παραλείψωσι καὶ τὴν μικρὰν αὐτὴν ἰδιοτροπίαν τῶν; Αἱ Ἀγγλίδες μάλιστα ἐπιμένουν ὅτι τὸ μονόκλ ταῖς πηγαίνει πολὺ καλλίτερα, παρὰ εἰς τοὺς ἄνδρας, διότι κατορθώνουν καὶ τὸ κρατοῦν εἰς τὸν ὀφθαλμόν χωρὶς τὴν ἀηδὴ ἐκείνην σύσπασιν τοῦ προσώπου.

Πόσον τώρα καιρὸν θὰ διατηρηθῆ ἡ μόδα αὕτη, δὲν δυνάμεθα νὰ προῖδωμεν. Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι θὰ σημειώσῃ καὶ αὕτη μίαν ἐποχὴν, διὰ νὰ ταφῆ κατόπιν εἰς τὴν λήθην...

ΙΑΝΘΗ

ΚΑΛΜΙΝΗ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Θεραπεύει αποτελεσματικῶς τὰς ἡμικρανίας, νευραλγίας, κεφαλοπόνους, ὀδονταλγίας, ρευματισμούς, πυρετούς, κοπώσεις κλπ. μὲ ἐν ἢ δύο μόνον κασέ.

Τὸ εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται εὐθύς. Ἡ «Καλμίνη» οὐδὲν φέρει βάρος εἰς τὸν στομάχον, λαμβάνεται δὲ οἰανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας.

Ἐκαστον μεταλλικὸν κυτίον, περιέχον 1 κασέ, τιμᾶται 2 γροσία.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος: **Κ. Α. Σὺλβεστρος**, Πόλις, Ἀλγίανὰς Χάν, ἀρ. 12.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις φαρμακοποιοὺς νὰ προμηθευθῶσι τὴν «Καλμίνην» θὰ προσφέρωσιν εὐεργεσίαν εἰς τὴν πελατεσίαν τῶν.

Διὰ τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ φαρμακεμπόρους ἰδιαίτεροι συμφωνία.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἡ πατριαρχική κρίσις αἰσίως ἔληξεν.

Ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ὁ μητροπολίτης Προύσης κ. Δωρόθεος.

Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἐπεδόθη τακτῆριον τῶν Πατριαρχείων περὶ τῆς παρὰ νόμου στρατολογίας διδασκάλων καὶ μαθητῶν.

Ὁ μητροπολίτης Στραυμνίτης κ. Ἀρσένιος, τηλεγραφεῖ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι ἐφρονεῦθησαν ὑπὸ Βουλγάρων ληστῶν ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου Μόκρινα Ριζόπουλος καὶ τέσσαρες Ἑλληνορθόδοξοι τοῦ χωρίου Σμολάρ.

Εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς Συνόδου ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀπόστολον ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ μητροπολίτης Κορυθαῖς ἀναγγέλλει ὅτι ληστρικαὶ συμμορίαὶ λυμαίνονται τὰ τμήματα Κορυθαῖς καὶ Κολώνιας, καταπιέζουσαι τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν. Συμμορία εἰσελθούσα εἰς ναὸν χριστιανικοῦ χωρίου, ἀτήγαγε τὸν λειτουργοῦντα ἱερέα, τὸν διδάσκαλον καὶ ἄλλους προκρίτους, ἀπαιτοῦσα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν λίτρα ὁ χιλ. λίρῶν.

Ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ὁ νέος μητροπολίτης Λήμνου κ. Στέφανος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Καὶ τὸ τελευταῖον προπύργιον τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» κατέπεσεν. Ἡ Βουλὴ διελύθη, θεωρηθεῖσα τῆς βουλευτικῆς ταύτης συνόδου ὡς συμπλήρωμα τῆς προηγουμένης διαλυθείσης Βουλῆς. Τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἀνέγνωσεν ὁ πρωθυπουργὸς Γαζή Μουχτάρ πασᾶς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ. — Ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ἀνεγνώσθη δημοσίᾳ *Χάτι Χουμαγιούν*, ἐκφράζον τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν νέαν ἀνορθωτικὴν Κυβέρνησιν. — Ἐκηρύχθη εἰς τὴν πρωτεύουσάν καὶ εἰς τὰ περιχώρα *στρατιωτικὸς νόμος*. Κατ' αὐτὸν ἀπαγορεύεται: Ἡ ἐκφώνησις λόγων παρὰ τῶν ἀξιοματικῶν ἢ συνάθροισις ἐν ὑπαίθρῳ καὶ αἱ μυστικαὶ συγκεντρώσεις ἢ ἀνά τὰς ὁδοὺς προπαγάνδα ἢ ἐκτύπῳσις καὶ τοιχοκόλλησις ἐγγράφων σχετιζομένων πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀνά τὰς ὁδοὺς κυκλοφορία τῶν πολιτικῶν πέραν τοῦ μεσονυκτίου αἱ πυροβολισμοί, τὰ πυροτεχνήματα καὶ ἡ ἀνεῦ ἐπίσημου ἀδείας ὀπλοφορία. — Καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Ὁ νομάρχης, μὴ θελήσας νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὸν, ἐπαύθη. Ἐπαύθη καὶ ὁ νομάρχης Σμύρνης Λζελάλ βέης. — Διετάχθησαν αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ ὅπως ἐπιληφθῶσι τῶν προκαταρκτικῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν. — Δι' ἐγκυκλίου, ἀπευθυνθείσης πρὸς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ἡ Κυβέρνησις ἀνακοινεῖ ὅτι ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως ὀφείλουσι νὰ παρατηθῶσι τῶν πολιτικῶν κομμάτων. — Πολλοὶ ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» ἀπῆλθον εἰς Θεσσαλονικίαν. — Ἀκρὰ τάξις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν πρωτεύουσάν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀλβανίας εἰδήσεις πρὸ τῶ ὑπουργείον τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ βορρᾶ, οἵτινες ἠτοίμαζοντο νὰ βαδίσωσι κατὰ τῶν Σκοπείων, ἐγκαταλείψαντες τὴν τελευταίαν σπινθὴν τῶ σχεδίου τῶν, ἤρριξαν νὰ ἐπιστρέψωσι κατὰ μικροῦς ὁμίλους εἰς τὰς πατρίδας τῶν.

Τὴν Παρασκευὴν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς παρὰ τὸ Κόσσοβον κομπολόεως Κότσανα ἐξεργάγησαν δύο βόμβαι, φονεύσαντι 10-20 πρόσωπα. Μετὰ τὰς ἐκρήξεις ἐπῆλθον ταραχαί, καθ' ἃς ἐφρονεῦθησαν 100 περίπου Βούλγαροι. Ἡ Βουλγαρία διεμαρτυρήθη, ἀπαιτοῦσα τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ ἀποζημιώσιν διὰ τὰς παθούσας οἰκογενεῖας.

Εἰς τὰ σύνορα Τουρκίας — Μαυροβουνίου ἐπῆλθον συγκρούσεις. Μαυροβούνιοι καὶ Μαλισό-

ροι κατέλαβον τουρκικὸν σταθμὸν. Ἡ Τουρκία ἐντόνωσ διημαρτυρήθη.

Ἐν Θεσσαλονικῇ 193 ἀξιωματικοὶ συνελθόντες ὑπέγραψαν ἔγγραφον, περιέχον δύο ἄρθρα. Τὸ πρῶτον συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ στρατοῦ τὸ δεύτερον ἄρθρον εἶναι προσβλητικὸν καὶ τελείως ἀπάδον πρὸς τὰς στρατιωτικὰς διατάξεις. Κατὰ τῶν ἀξιοματικῶν τούτων ἀνάλογα θὰ ληφθῶσι μέτρα.

Ἐν Μοναστηρίῳ, Ἰωαννίνοις, Κοσσυφοπέδιῳ καὶ Ραιδεστῷ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδήλωσαν, ὅτι παραμένουσι πιστοὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς νέας συνταγματικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι δὲν θὰ παραβοῦν τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν.

Διὰ δευτέρας ἐγκυκλίου ἡ Κυβέρνησις ἀνακοινεῖ ὅτι οὐδένα θὰ παύσῃ ὑπάλληλον, ἀνήκοντα προηγουμένως εἰς τὸ Κομιτάτον τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον ὅπως ἀποσυρθῇ ἀμέσως ἐκ τοῦ Κομιτάτου καὶ μὴ ἀναμιγνύεται ποσῶς εἰς τὴν πολιτικὴν.

Διετάχθη ἡ σύλληψις καὶ ἡ ποινικὴ κατάδιξις τοῦ ἀρχιουντάκτου τῆς «Τερδζουμάν» Χουσεῖν Κιαζήμ, ἐνεχομένου, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, διὰ μεγάλας καταχρήσεις γενομένας ἐν τῷ τριμῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ στόλου ἐράνων.

Κυβερνητικῇ ἀποφάσει θὰ καταργηθῶσιν ἅπαντα τὰ δημαρχιακὰ συμβούλια τῆς πρωτεύουσας.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ πρίγκηψ Σελαχεδδίν ἐγένετο τὴν Πέμπτην δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ.

Νέος διοικητὴς Πέραν διορίσθη ὁ Ἀλῆ Γκαλήπ βέης.

Ἐπαύθη ὁ ἀστυνόμος Φαναρίου Σαμουὲλ ἐφέντης καὶ ἄλλοι ἀστυνόμοι, οἵτινες, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ὅπως μὴ ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐξηκολούθουν συζητῶντες εἰς τὰς λέσχας τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου».

Δύο βόμβαι ἐξεργάγησαν ἐντὸς ἀμαξοστοιχίας, μεταξὺ Ζελενκόβου καὶ Βελεσσῶν. Κατεστράφησαν 16 βαγόνια.

Ὁ διοικητὴς τοῦ β' στρατιωτικοῦ σώματος Ἀδριανουπόλεως Ἀλῆ Κιαζήμ πασᾶς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας.

Ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ἐν τῷ τελευταίῳ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ σύνταξις νέου νόμου περὶ Τύπου, ὅστις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν συνόδον. Ὁ νέος νόμος θὰ εἶναι λίαν φιλελεύθερος καὶ θὰ συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλικοῦ τοιοῦτου.

Ὁ πρῶτος φύλαξ τοῦ Ἀβδουλ Χαμήτ ἐν τῇ βίλλᾳ Ἀλλατίνῃ ἐν Θεσσαλονικῇ ἐπαύθη, ἀντικαταστάθεις ὑπὸ ἀνθρώπων ἀφωσιωμένων εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Τύπου διαταγῇ τοῦ ἀρχηγίου τοῦ Α' σώματος ἀνακοινεῖ τὰ ἑξῆς: Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδας παρατηροῦνται ἄρθρα πλήρη ἀπρεπῶν φράσεων, οἵτινες εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικῶν ἐμπαιθειῶν. Ἡ στρατιωτικὴ Διοίκησις ἐκτιμῶσα, ὅτι αἱ τοιαῦται δημοσιεύσεις δύνανται νὰ διαταράξουν τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ ὅτι ἡ παγίωσις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία καὶ ἐπιβεβλημένη, διατάσσει ὅπως μὴ προσβάλληται ἡ ἀτομικὴ ὑπόληψις, ἢ τις εἶναι σεβαστὴ δι' αὐτὴν καὶ ὅπως μὴ ἐπιτρέπονται δημοσιεύσεις προσβλητικαὶ καὶ ἐμπαικτικαί.

Ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Γκλᾶς», ἐπίσημον ὄργανον τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, ὡς πολιτευθεῖσα παρὰ τὰ κανονισμένα. Ἡ κομιτατικὴ ἐφημερίς «Χάκ» ἀπὸ τῆς αἰτίας διακόπτει τὴν ἐκδόσιν τῆς. Ὁ δημοσιογράφος Χαμήτ Σουρῆ βέης, φυλακισθεὶς διὰ δημοσίευσμα αὐτοῦ κατὰ τῶν Προοδευτικῶν, ἀπεφυλακίσθη.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐξ Ἑλβετίας ὁ διευθυντὴς τῆς «Τανίν» Χουσεῖν Λζαχίτ βέης, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι τὸ κομιτατόν, ἔχον ἰσχυρὰν ὀργανωσιν, θὰ κινήσῃ γῆν καὶ θάλασσαν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν. Οἱ Ταλαὰτ καὶ Δζαβῆτ βέηδες ἐν Θεσσαλονικῇ ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ περιφρονήσεως.

Ὁ Ἐμρουλάχ ἐφέντης, πρῶτος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, προσεκλήθη ν' ἀποδώσῃ τὰ βιβλία, ἀτινα κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ παρέλαβεν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ὡς ἀνω ὑπουργείου-

Ὁ Φουὰτ βέης, πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συνδέσμου καὶ ὁ κ. Κοσμίδης ἐπέδωκαν ἀναφορὰν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, δι' ἧς αἰτοῦνται ὅπως τὰς δικαστικὰς θέσεις καταλαμβάνωσι πρόσωπα κατάλληλα πρὸς ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων τῶν ἐκτέλεσιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐκπαιδευτήρια Μουμτζή. — Τὴν παρ. Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ ἐτήσια τελετὴ τῆς ἐν Παπᾶς-Κιοπροῦ ἐθνωφελῶς δρώσης Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Σχολῆς Μουμτζή. Ἐξ ὧσιν ὁ διευθυντὴς καὶ ἰδρυτὴς ἐξέθηκεν, ἡ σχολή, παρὰ τὴν οικονομικὴν καχεξίαν, ἐπετέλεσε καὶ ἐφέτος θαυμασίαν ἐργασίαν, παρασχούσα εἰς ὑπερεκατὸν μαθητὰς καὶ μαθητρίδας ὑγιᾶ καὶ ἑλληνοπρεπῆ ἐκπαίδευσιν καὶ ἀγωγὴν. Φρονούμεν ὅτι πρέπει ἡ κοινωνία μας νὰ μὴ φαίνεται φειδωλὴ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἐν καιρίῳ πληγμᾷ εἰς τὴν ἐμφωλεύουσάν ἐν τῇ συνοικίᾳ Παπᾶς-Κιοπροῦ προπαγάνδαν.

Ἐκπαιδευτήρια Χάσκιοϊ. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν εὐρειάν αἰθούσαν τοῦ Ἀρρεναγωγείου ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀπολυτηρίων τῶν ἐκπαιδευτηρίων Χάσκιοϊ. Εἰς τὴν τελετὴν προσέδωκαν χάριν καὶ ποίησιν ἡ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Σ. Στάγκαλη Μανδολινατά τοῦ Φαναρίου, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Ζύνδα Φανφάρ τοῦ Τζιβαλίου. Ἡ τελετὴ διεξήχθη μετὰ πολλῆς σεμνότητος καὶ κοσμιότητος, ὑπὸ τῆς ἀξιοπαίλου διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν 10 ἀκριβῶς π. μ. ὁ Πρόεδρος τῆς Διοργανωτικῆς ἐλλόγιμος κ. Φιλ. Σ. Φιλίππιδης, δικηγόρος, ἀνελθὼν τὸ βῆμα, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐνάργεως. Μετὰ τὴν νενομισμένην ἱεροτελεσίαν τὸ βῆμα παρεχωρήθη εἰς τὸν Διευθυντὴν, τὸν ἀκάματον τοῦτον ἄνδρα, τὸν μετ' αὐταπαρνησίας τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον ἐκτελοῦντα, κ. Ἰορ. Μυκεδονοπούλου, ὅστις ἐξέθηκε τὴν πνευματικὴν τῆς Σχολῆς κατάστασιν, ἣτις εὐρίσκεται εἰς εὐχάριστον θέσιν. Ὁ λόγος εἶτα ἐδόθη εἰς τὴν ἐλλόγιμον διευθύντριαν δεσποινίδα Ἀν. Σεργιάδου, ἣτις μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν ψυχραιμίας ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσὶν τῆς πνευματικῆς τῆς Σχολῆς καταστάσεως. Μεθ' ὃ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας κ. Δαμ. Ἀρμιάνδης, ἀνελθὼν τὸ βῆμα ἐξέθηκεν ἐν συντόμῳ τὴν ὅλην τῶν δύο Σχολῶν οικονομικὴν κατάστασιν. Τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Διοργανωτικῆς ἀτήγγειλεν ὠραιοτάτην προσφώνησιν, ἐπιστεφομένην καὶ διακοπτομένην μετὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα, διηρθισμένην μετ' ἐν τῇ συνήθει αὐτῷ χάριν. Ὁ κ. Φιλίππιδης συνεζήτησεν, καταλήγων, τὴν Ἐφορείαν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κυρίων Ν. Νικολαΐδου, Α. Εὐσταθοπούλου, Π. Ἀλατοπούλου, Α. Εὐθυμιάδου, Α. Ἀρμιάνδου, διὰ τὴν αὐταπαρνησίαν καὶ τὸν διακαὴ ζῆλον τῶν, μεθ' οὗ ἐπὶ πεντάμηνον ἤδη ἐργάζονται διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ εὐημερίαν, καὶ πάντας τοὺς χάριν τῶν Σχολῶν ἐργασθέντας. Τὴν ὠραίαν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ὁ ἱερολ. κ. Νικολαΐδης, συγχαίρεις τοὺς Ἐφόρους καὶ διοργανωτὰς καὶ ἀναπτύξας τινὰ καὶ περὶ τῆς πρώτης ἐκπαιδεύσεως, ὑποδείξας τὸ ἔργον τῶν Ἑλληνίδων μητέρων, ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀνατροπὴν καὶ δι' παιδαγωγίαν τῶν τέκνων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ. Οὕτω τὴν 1 μ. μ. ἔληξεν ἡ ὠραία τελετὴ, ὅλοι δὲ οἱ προσελθόντες θερμότατα συνεζήτησαν τὴν Ἐφορείαν, τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς διοργανώσαντας τὴν ὠραίαν ταύτην ἡμερίδα.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σηροτροφία. — Ὁ γνωστὸς ἐν Προύσῃ γεωπόνος, σηροτρόφος κ. Στ. Στυλιανίδης ἀπέστειλεν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐκθεσὶν Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας σπουδαίαν ἔργασίαν ἐμβριθεῖ καὶ μελετημένην μετὰ εἰδικῶν καὶ ἐξηκριβωμένων κινάκων περὶ τῆς Μεταξουργίας καὶ Σηροτροφίας ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ ἰδίως ἐν τῷ νομῷ Προύσης. Ἡ ὠραία αὕτη συμβολὴ τοῦ κ. Στυλιανίδου μεγάλως ἐξετιμήθη ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν μεθοδικότητα, τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν περιεκτικότητα αὐτῆς.

ΕΠΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

Βουλα στην Βουλή.

Ἡ κακόβουλος Βουλή βουλώθηκε! Βουλώθηκαν ἐπὶ τέλος καὶ τὰ βουλευμῶντα στόματα τῶν Ἑνωτικῶν. Βοῦβα λοιπὸν μέσα στὴν Βουλὴν καὶ βοῦλα ἀπ' ἔξω. Τοιαύτη ἡ βουλή καὶ τὸ βούλευμα τοῦ Ἔθνους... Ἄλλαι μὲν βουλαὶ Δζαβήτ, ἄλλα δὲ λαὸς βουλεύει!...

Si transit gloria... vagabundi!...

Ὁ καφὲς τοῦ Δζαβήτ.

Παρατηρήθη ὅτι εἰς τοῦ «Τζένιου», ὅπου μετέβη, μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς Βουλῆς, ἡ παρέα τῶν Ἑνωτικῶν, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι παρήγγειλαν μπίρα, μόνον ὁ πρόφην ὑπουργὸς τῶν δανείων Δζαβήτ παρήγγειλεν ἓνα βαρύγλυκο. Τὸ πρᾶγμα ἐσχολιάσθη. Ἄλλ' ὅταν κατόπιν ὁ Δζαβήτ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ τὸ σκάση εἰς Θεσσαλονίκην, ἐξηγήθη ὅτι τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν ἔμπνευσιν ὀφείλει εἰς τὸν καφέν του, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ τετραστίχου τοῦ Σουρῆ:

Ὡ βαρύγλυκε καφέ μου,
καὶ σὰν ἦμαι μὲ παρέα
καὶ σὰν ἔχω μοναξιά,
κάθε μιά σου ρουφιζιά
εἶναι μιά ἠμιλή ἰδέα!

Ὁ mio carro

Καρολίδης, ὁ πάντων ἀβούλων βουλευτῶν κάρρων, τὰ... κακάρωσε, ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ στρατιωτικὸς νόμος δὲν ἐπιτρέπει ὑπαιθρῖους ἀγορεύσεις. Διότι εἶχε σκοπὸν ἀπὸ τὸ κάρρο νὰ... κατατομήσῃ διὰ τῆς κοπτεράς του γλώσσης τοὺς φιλελευθέρους. Καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐκτεθῇ πλέον ὡς βουλευτῆς, διότι ἀρκετὰ ἐξετέθη εἰς τὴν δημοσίαν... περιφρόνησιν. Οὐχ ἦττον, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἐπιουσίου, ἀπεφάσισε νὰ ἐκτεθῇ ὑποψήφιος δάσκαλος καὶ ψάλτης εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν δασκάλου καὶ ψάλτου τοῦ χωρίου Σουλοῦ Κουλέ. Καὶ τοιουτοτρόπως θὰ συνεχίσῃ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος πολυτίμους υπηρεσίας του. Σοφὴν γὰρ ἔχει τὴν κάρραν ὁ μῖο κάρρο Καρολίδης καὶ ἠδύλαον τὴν γλώτταν!...

Μπιλιέτ! μπιλιέτ!

Εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ἐκ τῶν νήσων προχθὲς αἱ φωναὶ μπιλιέτ! μπιλιέτ! πανταχόθεν ἠκούοντο. Τί συνέβαιναν; Ὁ πεπτωκὸς βουλευτῆς Σαββόπουλος ἀντὶ εἰσιτηρίου ἐπέδειξεν εἰς τὸν μπιλιετῆν τὸ χρυσοῦν πάσο τῶν βουλευτῶν, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀναυλα ταξιδεύουν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων. Ὁ ἐνωτικὸς ἐκπτωκὸς βουλευτῆς καὶ ἐδῶ ἀκόμη ἠθέλησε νὰ παρανομήσῃ. Καὶ ἐνῶ δὲν εἶχε τὸ ἀξίωμα, εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ταξιδεύῃ ἀναυλα. Τὸ ἀντελήφθησαν πολλοὶ καὶ ξεφώνησαν: μπιλιέτ, μπιλιέτ, καὶ εἰδοποίησαν τὸν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλον, ὅστις προσελθὼν ἀπήτησε τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου. Ὁ πρόφην

βουλευτῆς ἐκοκκίνησεν, ἔβηξεν, ἀνεστέναξε βαθέως καὶ ἔσκασε... τὸ ἰσότημον τοῦ εἰσιτηρίου, καὶ καταξέσχισε τὸ πάσο του. Καὶ ὁ κόσμος ἐκραύγασεν: Ἄντιο δὲλ πασσάτο!

Ἡ κρίσιμος πατριαρχικὴ

κρίσις, μεθ' ὅλας τὰς κρίσεις, ἐπικρίσεις καὶ κατακρίσεις τῶν ἐφημερίδων, ἐκρίθη ὅτι πρέπει νὰ λήξῃ καὶ ἔληξεν αἰσίως. Ἐνηγκαλίσθησαν οἱ ἄγιοι, ἐξήτησαν ἀμοιβαίως συγγνώμην, ἔδωκαν ἀλλήλοις τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ τώρα ὅλοι περνοῦν καλὰ καὶ μεῖς καλλίτερα...

Διελευκάνθη

ἐπὶ τέλος καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἱμνηστείας. Πρῶτος μᾶς ἔρχεται ὁ Ἰζέτ πασᾶς, ὁ ἐπικαλούμενος Ἀράπ, ἦτοι μαῦρος. Διὰ τὴν διαλεύκανσιν ἔπρεπε βεβαίως ὁ πρῶτος ἐρχόμενος νὰ εἶναι μαῦρος,

Περὶ... ἀγγουριῶν ὁ λόγος.

Πολὺς κατ' αὐτάς, ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ, γίνεται λόγος περὶ... ἀγγουριῶν. Κατήντησεν ἡ... ἀγγουρολογία ἀκτουαλιτέ dernier cri! Ἴσως διὰ νὰ δροσίζεσθαι ὁ κόσμος, διότι τὰ ἀγγούρια λέγονται καὶ δροσερά. Ἴσως, πάλιν, διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίσουν τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ ναυτικοῦ τῆς, κατακροτεῖ τὸ ἐν πέμπτον ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐν Βεσσαραβία κτημάτων μας. Διότι, ὡς ἠξυρστε, τὰ καλλίτερα δροσερά εἶναι τὰ ρούσικα, φρούμενα εἰς τοὺς κήπους τοῦ Βοσπόρου, μὲ σπόρον ρωσικόν...

Μ. ΓΕΛΑΣ

Σκίτσα.

Ὁ κ. Κεσίσογλου, ἀναγινώσκων ἐκ τῆς «Τανίν» τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἐφωράθη ἀναφωνῶν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους:

— Ἐκαὶ σὺ, κερὰ «Τανίν»! ποῦ τὰ πρῶτα, ποῦ τὰ νῦν!...

Κομιτατικός.

Εἰς τὴν Πτωσὶν τοῦ Κομιτατοῦ

Ἐπεσες, ὦ Κομιτάτον, παντοκράτειρ' ἐξουσία, ἢ τὰ πάντα διοικοῦσα μυστικῶς καὶ ἀοράτως· ἐπεσες καὶ δὲν ἠκούσθη ὑπὲρ σοῦ φωνὴ καμμία... — ἦτο βλέπεις πεπρωμένον — κ' ἠφανίσθησθι κατὰ [κράτος.

Ἐπεσες, ὦ Κομιτάτον, καὶ συγκίνησις μεγάλη ἐκυρίευσεν τὰ πλήθη τῶν ἀκάκων ὁπαδῶν σου, καὶ ἐν δεινῇ ἀπελπισίᾳ καὶ ἀπάτῃ παραζάλῃ, βλέπουν τὸ οἰκτρὸν σου τέλος τῶν ὠραίων ἡμερῶν [σου.

Ἐπεσες, ὦ Κομιτάτον, καὶ ὁ Δζαβήτ εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἐπικηδείου λόγου ἕμνησε τὰς ἀρετὰς σου ἐν ποιητικῇ ἐξάρσει καὶ μὲ λυρισμὸν πολὺν, ὑπερβάς τοὺς μέτροις τοῦδε ὁ γεννάδας ἕμνητάς σου.

Ἐπεσες, ὦ Κομιτάτον, καὶ ἀκούεται ὁ στόνος ὁ βαρὺς τοῦ Καρολίδου, καὶ τοῦ Ἄρτα ἡ βαθεῖα, ἡ σπαρακτικὴ ὀδύνη καὶ ὁ ἄγριος ὁ πόνος ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίᾳ τῶν πενήντα ἀπολείᾳ.

TAM-TAM

Ὅλα τῆς κεφαλῆς

τὰ χειρουργικὰ

νοσήματα:

Ὁτων, Ρινός, Δαιμοῦ, Στόματος

θεραπεύει ὁ εἰδικὸς ἰατρός

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Ἡρώων χειρουργὸς εἰς τὴν Λαρυγγολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Bordeaux καὶ τακτικὸς βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Moure. — Ἰατρός τοῦ Περσικοῦ νοσοκομείου. — Μέλος τῆς λαρυγγολογικῆς ἐταιρείας τῶν Παρισίων.

Τὰς ἐγχειρήσεις ἐκτελεῖ ἄνευ πόνων καὶ ἄνευ αἰμορραγιῶν.

Δέχεται ἀπὸ 1—5 μ.μ. Πέραν, Ἀνατολὴ χάν, 13.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεάν Τρίτην καὶ Σάββατον τὴν πρωίαν ἀπὸ 8—10¹/₂.

Ἰδιαίτερον τμήμα μὲ ἐπιστήμονα ὀδοντοποιὸν πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τεχνικῶν ὀδόντων.

Τὴν διατήρησιν τῶν ὀδόντων τῆς, τὴν λευκότητά των, τὴν εὐοσμίαν τοῦ στόματος ὀφείλει εἰς τό:

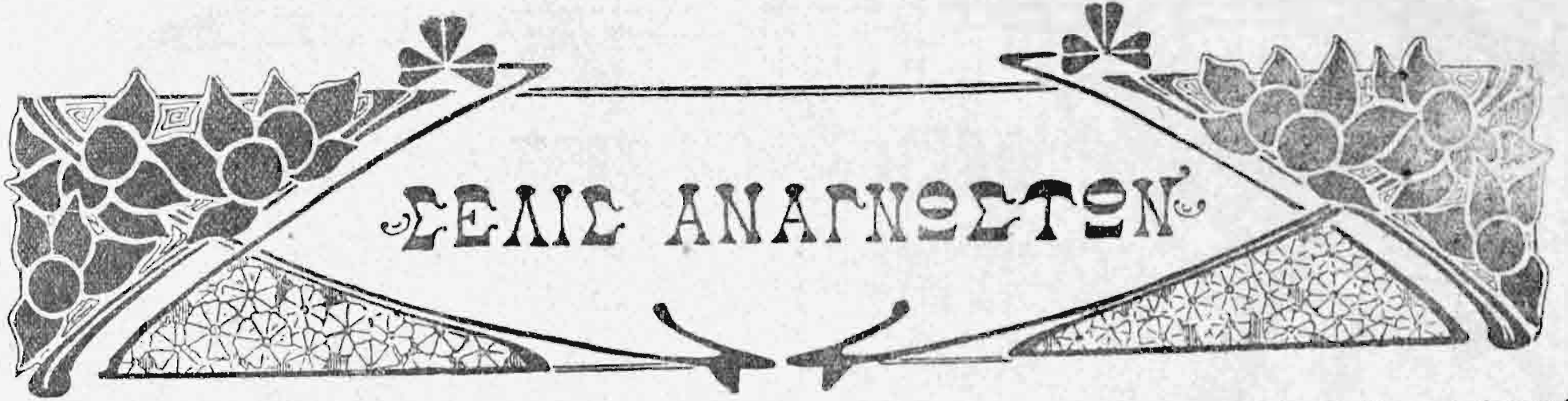
Sauvodont

Θερμῶς συνιστᾶται εἰς τὰς ὠραίας ἀναγνώστριάς τοῦ «πΑ' Ὅλα».

Γρόσια 6 ἡ φιάλη.

Πωλεῖται εἰς τὸ Φαρμακεῖον Μ. Σωφρονιάδου, ἐν Γαλατᾷ, Γιοργαντζιλάρ, 85.

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

'Απ' Όλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

*Ιδρυθείσα τὸν Αὐγούστου τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 25. —

τὸ ἔξωτερικόν > > > > Φρ. 8. —

Ἐξαμηνιοὶ τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ 'Απ' Όλα' ἐκτυπῶνται ἑβδομαδιαίως εἰς ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΛΤΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίαν αἰτίαν πρὸς ἔγγραφὴν γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτύπου.

Ι. ΤΑΚ-ΣΕΧΙΡ (Καραγάτς), Δ. Δρομοκαίτην, ἡλλάγη διευθύνσεις, ζητήσατε φυλλάδια εἰς πρώτην σας διευθύνσιν, καθὸτι ἀπεστάλησαν εἰς Γάγγρας, τμήμα ἀλλαγῆς διευθύνσεως δὲν ἐλήφθη. — ΑΜΙΣΟΝ, Σ. Περούδην, ταχυδρομικῶς γράφομεν, ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας — ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Κωνστ. Νικολαΐδην, ἐτήσιον τμήμα ὡς καὶ ἐπιστολὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἀπεστάλησαν ἀπὸ 1 τρέχοντος σύμφωνον μετὰ τὴν εἰδοποίησίν σας. — Αὐτόθι, Κωνστ. Σμαραγδῆν, ἐπιστολὴ καὶ τμήμα 75 γρ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἐσημειώσαμεν γραφόμενά σας, ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀποσταλέντος αἰνίγματος θὰ δημοσιευθῇ. Ἐν τούτοις τ' ἀποσταλέντα γραμματόσημα, ἐπειδὴ ἦσαν διὰ τὸ ἔξωτερικόν, ἐξηργασθήσαν μετ' ἐκπτώσιν 25 τοῖς ἑκατὸν πρὸς ζημίαν μας.

ΒΑΤΟΥΜ, Ι. Φραγκουλίδη, εἰς ἐπιστολὴν σας ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν, τμήμα ἑξαμ. ἐγγραφῆς Παν. Γεωργίουδου ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας. — ΒΟΥΡΧΑΝΙΕ ΚΕΜΕΡ, Ἰωάν. Α. Χρυσόστομον, εὐχαριστικῶς ἐνεγράφητε εἰς τὴν στήλην τῶν ἀναγνωστῶν μας, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἀπεστάλη σειρὰ δ' ἑξαμηνίας.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, Π. Βλαχόπουλον, τῆς ἐπιστολῆς σας τὰ γραφόμενα ἐσημειώσαμεν, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἀνελάβετε ὅπως συνάξετε τὸ καθυστερούμενον ποσὸν τῶν αὐτόθι ἀναγνωστῶν μας καὶ ἀποστείλετε, ἀναμένομεν εἰδήσεις σας. — ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ, Χρ. Τερζόγλου, ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐπιστολάς μας.

ΖΟΓΚΟΥΛΑΔΑΚ, Εἰδοτ. Δήμου, ἔχομεν πεπονηθῆναι ὅτι ἐλάβατε φύλλα, ἂν τὸ ἐναντίον, γνωριστέ μας τοῦτο.

ΚΟΤΥΑΙΟΝ, Α. Μαζρίδην, καθυστερούμενον τμήμα παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, Σ. Ν. Ζαχαριάδην, ἀπεστάλη τὸ ζητούμενον ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς ἐπιστολῆς σας καὶ τοῦ τιμημάτος, εὐχαριστοῦμεν. — ΚΑΣΤΕΛΟΡΡΙΖΟΝ, Πρωτοπρ. Θεοδ. Κ. Συμεωνίδην, φυλλάδια πέμπονται εἰς Ἀντίφελλον Καστελορριζοῦ, ὥστε ζητήσατε ταῦτα, καθὸτι τακτικῶς, ὡς ἐγράψατε ν' ἀποστέλλωμεν, ἐκεί πέμπομεν, γράφομεν καὶ ἰδιαιτέρως. — ΚΑΒΑΛΑΝ, Ἰατρίδην, ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας, δ' ἑξαμηνίας τμήμα ἐλήφθη πρὸ πολλοῦ, ἀριθμοὶ πέμπονται.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΝ, Ὀλγαν Ν. Ρουμῆ, ἐλήφθη ἐπιστολὴ, ὁμοίως τμήμα Π γρ. γραμματ., οὗς ἀποστέλλομεν φύλλα εἰς διευθύνσιν σας, ἀναμένομεν τμήμα τρεχούσης ἑξαμηνίας. — ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Α. Μολίνου, Δ. Νίκου, α' ἑξαμηνίας φύλλα ὑπάρχουν ἐκτὸς ἐπὶ φύλλον, τὰ ὁποῖα ἐξητηλήθησαν, φύλλα ἀπεστάλησαν, ζητήσατε ταῦτα ἐκ τοῦ ταχυδρομείου, γνωριστέ μας τὴν παραλαβὴν των, ποίαν ἑξαμηνίαν ἐπληρώσατε εἰς Κυριακίδην; — Αὐτόθι, Π. Νικήταν, διὰ ν' ἀποσταλῶσιν οἱ σημειούμενοι ἀριθμοὶ, στείλατε τὸ τμήμα αὐτῶν. — ΜΑΛΤΕΡΕ, Μ. Δερμοτζόγλου, ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, συνεμορφώθημεν, ἀναμένομεν, ὡς καὶ σεις γράφετε. — ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΝ, Βασ. Ἀπτόσογλου, ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας, βιβλίον θὰ σᾶς πέμψωμεν προσεχῶς.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ, Χρ. Βαφειάδην, ἐλήφθη ἐπιστολὴ, σημειώσατε ζητούμενους ἀριθμούς, φύλλα μέχρι τελευταίου ἀριθμοῦ ἀπεστάλησαν.

ΞΑΝΘΗΝ, Ἀδελφοὺς Γούναρη, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν.

ΟΙΝΟΗΝ, Κ. Τσιρικτοῦν, λίρας Τουρκίας τέσσαρας ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν.

ΠΟΛΙΤΣΑΝ, Παναγ. Λέκκαν, ἐλήφθη ἐπιστολὴ καὶ ἀντίτυπον διὰ τοὺς ἀποστελλομένους ἀριθμούς, ἐσημειώσαμεν γραφόμενά σας, ἡλλάγη διευθύνσις, τὸ βιβλίον τιμᾶται 7 γρ. — ΠΕΡΑΜΟΝ, Ἀθ. Κασασιάδην, ταχυδρομικῶς ἀπητηύσαμεν.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ, Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων εὐχαριστοῦμεν δι' ἀποδοχὴν καὶ ἐξόφλησιν τραβηκτικῆς μας λιρῶν Τουρκίας πέντε.

(*Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν εὐνοῶσιν εἰς τὴν δημοσιουμένην ἀλληλογραφίαν τὴν ἀπάντησίν των, παρακαλοῦνται ν' ἀναμείνωσιν τὴν προσοχήν).

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ ρούχα σας καθαρῶτα, εὐκολώτατα καὶ εὐθηρῶτα; Δὲν ἔχετε, εἴμη νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἐν Λονδίῳ νεοστὶ ἐφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΣ.

Ὁ σάπων ΡΕΣ ὀλιγοστῆσει τὰ ἔξοδα, συντομεύει τὴν πλυσίν, δὲν καυρᾶζει τὰς πλύστρας καὶ δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχα.

Ὁ σάπων ΡΕΣ, ἀποδειχθεὶς ἐν ἀγγλικῷ διυλιστηρίῳ ἀπὸ πηλαγμένους πάσης φθοροποιῆς ὕλης, ἐρωδιάσθη καὶ μετ' ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημείου.

Μετ' ὀλίγον ΡΕΣ δύνασθε περιφῆμα νὰ καθαρῶσθε μαγειρικὰ σκευῆ, τάπητας, μουσαμῆδες, μάξιμα, ὕλους παραθύρων, ὅλα ἐν γένει τὰ ὑάλινα καὶ ἀργυρὰ σκευῆ καὶ σενίδια ἀκόμη.

Ἡ ἐφάρμαξ χημείας τοῦ σάπωνος ΡΕΣ ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας, τὰ κομψότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας,

τὰ περίφημα ἰαπωνικὰ σκευῆ, κατὰλληλα διὰ κάθε σπῆτι, ἐξαιρετικὰ διὰ δῶρα, θὰ εὐρεθῆ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΠ. ΟΛ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

Γαλατᾶ, Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον 4, 5 καὶ 14,

ὅπου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἀποκλειούσας πᾶντα συναγωνισμόν.

Εἶδη εὐρισκόμενα. Βάζα, παραβάν, τραπεζάκια, σερβίτσια τείου καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι, ἔβαντάλλ κτλ.

Καὶ ἐν ἄλλοι: Οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καταστήματος δικαιούνται νὰ λάβωσι δωρεάν εἶδος προμέσας τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, παρέχουσαν τὸ δικαίωμα διὰ μίαν κλήρωσιν.

Ἐξεδόθη:

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας Β. Κιολεμένογλου «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα»

Εὐρίσκειται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῶ συγγραφεῖ: Δίοδος Γαλατᾶ Σεράϊ, ἀριθ. 1. — Τιμὴ γρ. 4 —

Ἡ χρῆσις τοῦ σάπωνος ΡΕΣ εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ ἀπλουστατὴ, δίδονται δὲ δωρεάν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὀδηγίαι χρῆσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμὴ ὠρισμένη ἐν Κων/πόλει τὸ κατῆον, (1 χιλιόγρ. καθ.) πρὸς 4 γρ.

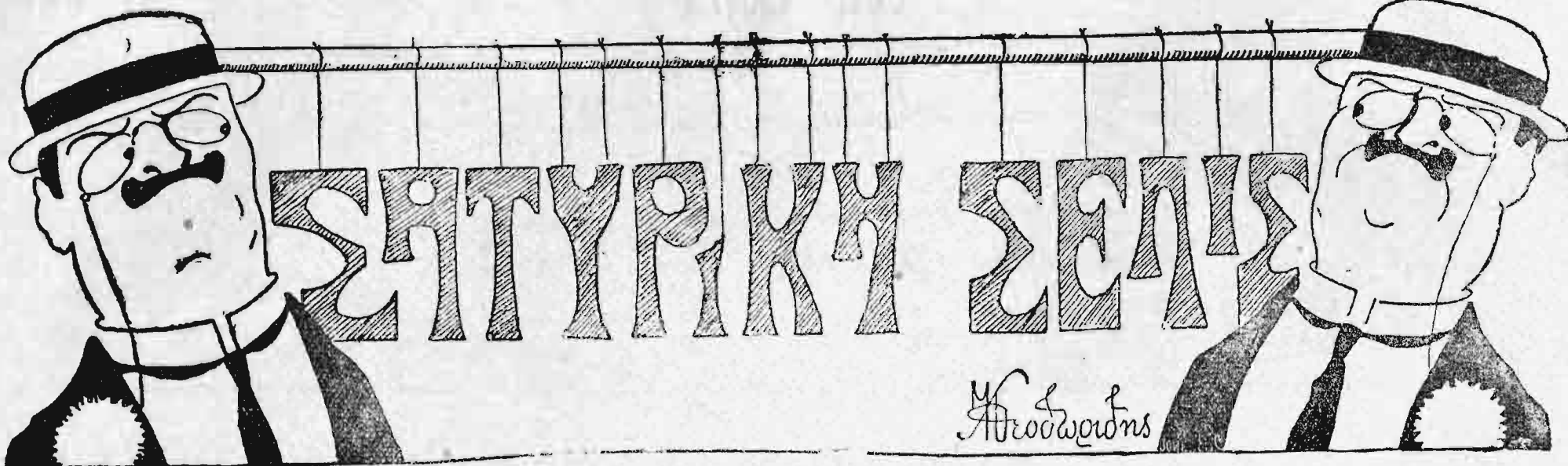
Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Εἰς τοὺς πωλητὰς γίνεται ἀνῆλογος ἔκπτωσης. Παραχωρεῖται μονοπώλιακὴ ἐξόδευσις εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ λ/σὸν τοῦ πωλητοῦ.

Γενικοὶ πράκτορες δι' ἅλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κων/πόλει οἱ κ. κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΑΝΗΣ καὶ Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Σταμπούλ, Βαλὸν Παζάρ, Νέβεσχιε Χάν.

ΔΙΑΤΙ Η ΖΩΗ;

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΑΣ

ὅτι εἰς τὴν ἀποθήκην
Ρ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ ΣΑΣ

ἐν Γαλατῶ, Ὁμῆρ Ἀμπήτ Χάν, 13,
εὗρίσκειτε εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνι-
σμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ κοσμημά-
των, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μετάλλ-
λου ἠγγυημένων, Μαχαιροπήρουνα, Δίσκους
καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίτσια Τεῖου, Σα-
μαβάρια ρωσικά κλπ. κλπ.

Ἐξαιρετικὴ πώλησις

ἔνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ πηροῦνια φαγητοῦ ἔξ' Ἀλου-
μίνιουμ πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, ὠρολόγια,
ξυπνητήρια καὶ θυλακίου πρὸς Γρ. 10 καὶ
13 1/2, ἕκαστον.

Matolin

Ὁ Κιαμῆλης νοικοκύρης: "Ἐξ' ἀπ' ἐδῶ, ἔτσι, μόνο μὲ τὸ πουκάμισο, ἀφοῦ τίποτε δὲν εἶνα
δικό σου ἐδῶ μέσα..."

Ποῦ κατήντησε...

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

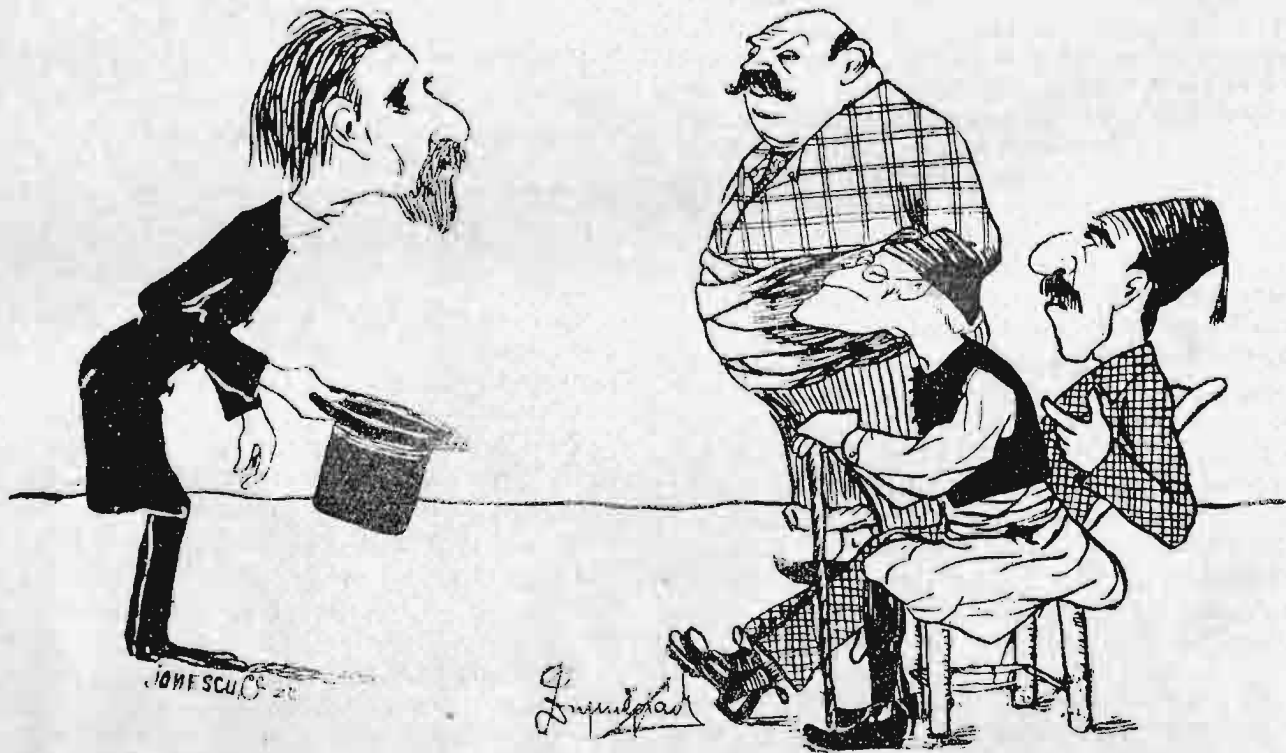
εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἄπ' Ὅλα» τὰ ἑξῆς βιβλία:

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ καὶ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ (Ἀπὸ τὴν ἀπολυταρχίαν — Ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Μαλῆς — Ἀπὸ τὰ περασμένα καὶ μὴ ξεχασμένα — Ἀπὸ τὴν κοινωνίαν — Ἀπὸ τὴν ζωὴν), ὑπὸ **Α. Ν. Παπαδοπούλου**, δημοσιογράφου, σελ. 150. Γρ. 5.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Δημοσθ. Κ. Μισιτζῆ**, σελ. 50. Γρ. 5.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ (ἦτοι ὁδηγία περὶ στρατολογίας, τῶν ἐξαιρουμένων ἢ μὴ ταῦτης, τῶν προστατῶν τούτων καὶ περὶ ποινῶν φρυγαστράτων), ὑπὸ **Μιλτ. Καραβοκυροῦ**, δικηγόρου, σελ. 25. Γρ. 3.

Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΓΥΡΗ (1688—1721) (πραγματεία θρησκευτικῆ, ἱστορικῆ καὶ ἐποικοδομητικῆ), ὑπὸ **Φιλ. Σ. Φιλιππίδου**, δικηγόρου, σελ. 64. Γρ. 5.

Οἱ Τσορμπατζῆδες: Ὡς ἀναφορὰ σου γράφεις, ὅτι ζητεῖς θέσι δασκάλου, ἀλλὰ δὲν γράφεις ποῖος εἶσαι καὶ ἀπὸ ποῦ βαστᾷ ἡ σοφία σου.
Ὁ κ. Καρολίδης: Κύριοι. Εἶμαι πρῶην βουλευτῆς, πρῶην καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρῶην ὑπέρμαχος τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου». Ἀλλὰ, καθὼς βλέπετε, αἱ περιστάσεις... πολλῶν δεινῶν ἀφορήτων...

Ὁ ἀποστέλλον εἰς γραμματόσημα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν:

Direction de la Revue «ΑΡΟΛΑ»

Galata, Saatchi han—Constantinople,

τὸ σχετικὸν ἀντίτιμον τοῦ αἰτουμένου βιβλίου, θὰ γάρη τοῦτο ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.